

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

192101 Aylık Siyasi Gençlik Dergisi * Sayı: 134 * Haziran 2008 * Fiyatı: 1.50 YTL * ISSN: 1302-7506

BAŞKA BİR ÜNİVERSİTE MÜMKÜN

DEMOKRATİK HALK ÜNİVERSİTELERİ

WWW.YDGENCLIK.NET

SUNU

Merhabalar,

Bu sayımızda farklı şehirlerden YDG'li arkadaşlarımızın alanlarında gerçekleştirdikleri pratikleri yansıtan çok sayıda habere ve yoruma yer veriyoruz. Bu haberlerde bir süredir ivme kazanan hareketliliğimizin ve sistemin artan saldırılarının örneklerini görmek ve deneyim paylaşmak mümkündür.

Üniversitelerde yasaklanan, engellenen ancak ısrarla örgütlenen şenliklerle, faşist saldırılarla, eylemlerle 1 Mayıs'ın hareketliliği ay boyunca hissedildi. Bununla beraber İbrahim yoldaş şahsında Mayıs şehitlerinin anmalarının da önemli bir gündem maddesi haline geldiğini, azımsanmayacak bir kitlenin anmalarda bulunduğunu söyleyebiliriz.

Yaz dönemiyle birlikte okullar kapansa da sınıf mücadelesi tatil vermemektedir. Özellikle işçi sınıfının hareketliliğinin yaz boyunca süreceğini öngörmek mümkündür. Tuzla tersanelerinde işçilerin mücadelesi başta olmak üzere, Sakarya'da lastik işçilerinin, Yörsan işçilerinin, Desa işçilerinin grevleri devam etmektedir. Yine özellikle kuraklığın da etkisiyle köylülüğün durumunun daha da kötüleştiği ve tepkinin yükseldiği bilinmektedir. Köylü eylemleri de birçok alanda gerçekleşmektedir, daha da gerçekleşecektir. Yaz döneminde birçok ilde yoksul mahallelere yönelik yıkım saldırıları da yeniden

gündemleşecektir. Bu anlamıyla yaz döneminde işçi-emekçi mücadelelerinin içinde yer almak, emekçilerden öğrenmek mücadelemizin gelişimi açısından oldukça önemlidir.

Bu sayımızda elimize ulaşmadığından kaynaklı Denge Ciwane köşesine yer veremiyoruz. Yine yer sıkıntısından kaynaklı Bellek köşemizi de yayımlayamıyoruz. Mayıs sayımızda geniş yer verdiğimiz ve dosya şeklinde yayımladığımız '68 süreci ile ilgili yazılara bu sayımızda da yeni yazılarla yer vermeye devam ediyoruz. 68 hareketinin en önemli sembollerinden Che'yi ve Meksika'daki öğrencilere yönelik katliamla, '68 sürecinin etkisiyle özellikle müzikte yaşanan gelişmelere değinen yazıların ilgi çekeceğini düşünüyoruz. '68 süreci ile ilgili tarihsel anlatımlara önümüzdeki sayılarda da devam edeceğiz.

Bu sayımızda ayrıca satranç üzerine yeni bir yazı dizisine de başlıyoruz. Satranç köşemizin de ilgi çekeceğini umuyoruz.

Nisan sayısında sayfalarımızda yer verdiğimiz DGH eleştirisine DGH'lı arkadaşlarımız internet sitelerinden cevap verdiler. Bu sayımızda bu cevap üzerinden yeni bir yazıyla polemige katkıda bulunmayı amaçlıyoruz. Bu tartışmaların devrimci saflarda dayanışmanın gelişmesine hizmet etmesi açısından önemli olduğunu düşünüyoruz ve doğru ele alındığı takdirde verimli sonuçlar doğuracağına inanıyoruz.

Önümüzdeki sayıda görüşmek umuduyla tüm okurlarımıza devrimci faaliyetlerinde başarılar diliyoruz. ✎

İÇİNDEKİLER

İsyanı her tarafa yay!.....	4-5
- İbrahim Kaypakkaya anmaları.....	6-8
- Üniversiteler Sosyal Forumu.....	9-13
- Özgür Okul.....	14
- Forum.....	16-17
- Ufuk.....	18-19
- Haluk Zorusevmez.....	26-27
- Genç Kadın.....	28-29

- Kolektifin Sesi.....	30-32
- Gençliğe Notlar.....	33-34
- BM Gençlik Raporu üzerine.....	35-37
- DGH'nin eleştirisine cevap.....	40-47
- Satranç.....	48-49
- Komünist Ustalardan öğrenelim.....	54-55
- Che.....	56
- Meksika'da 68.....	57
- 68 ve Müzik	58-59

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yüceltin yeri: Çarşıbaşı/İstanbul Aps Mah. İsmail Maras Sok. No: 81 Aksaray-Fatih/İSTANBUL
Tel: (0212) 531 54 30 FAKS: (0212) 621 41 33
Başkale ve Yayıncılık: Çiğdem ÖZNEK, Banka Yolu Sınoyuncu İşhanı Kat: 202, B. 306
Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34
e-mail: umutyayincilik@hotmail.com ISSN: 1362-7596

BÜROLAR
KARTAL: İSTASYON CAD. DÖRTLER APT. NO: 42 KARTAL, TELEFAXS: (0216) 306 16 02 Cep: 0 537 270 75 60
ANKARA: TUNA CAD. ÇANAKÇI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:37 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 03 Cep: 0 535 562 33 72
İZMİR: 856 SOKAK, NO:48/203 KEMERALTI KONAK, TEL: (0232) 446 78 07 Cep: 0 555 561 04 03
MALATYA: DABAKHANE MAH. TURGUT TEMELLİ CAD. BARIŞ İŞ HANI, NO: 3 NO: 94 TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0 542 21646 00
ERZİNCAN: ORDU CAD. ORDU İŞHANI KAT:3 TEL: (0 446) 223 67 18 Cep: 0 536 697 94 19
BURSA: SELÇUK HATUN MAH. ÜNLÜ CAD. SÖNMEZ İŞ SARAYI KAT: 2 NO: 185 HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
BURSA: İLİFKES CAD. AYDARÖĞLÜ İŞHANI KAT: NO: 18 SİSİSİSİ CEP: 0 536 695 24 27
KAYSERİ MERKEZ BÜRO: WŞFİLER SİTİ 93 41 64 AS HÜÇÜ DÜŞİNG ALMANYA TEL: 0090 271 30 80 198 FAX: 0090 271 40 60 099

Yeni Demokrat Gençlik'in e-mail adresleri:
yenidemokratgenclik@hotmail.com
yenidemokratgenclik@yahoo.com

BANKA HESAP NUMARALARI
Selma Şahin
Ziraat Bankası İstanbul/Aksaray Şubesi
Euro Hesabı: 48209849-5001
TL Hesabı: 48209849-5002

Yine işçi sınıfının hareketliliği de sistemin müdahaleleriyle ve sendikaların işbirliği tutumlarıyla engellenebilecek durumda değildir. 1 Mayıs'ın ardından derin bir sessizliğe gömülen ve İstihdam Paketine hiçbir tepki göstermeyen sendika konfederasyonlarının SSGSS ve 1 Mayıs üzerinden gelişen hareketliliği engelleme çabası sonuçsuz kalacaktır. Haziran ayının başında Sakarya'da greve çıkan 4 bin lastik işçisi bu dönemdeki en kitlesel işçi eylemini gerçekleştirmektedir. Yine Düzce'de Deri-İş önderliğinde greve çıkan DESA işçilerinin jandarmaların saldırılarına rağmen mücadelelerini sürdürmeleri oldukça önemlidir.

Bununla birlikte 1 Mayıs'ın ardından sınıf mücadelesinin odağı haline gelen Tuzla Tersanelerindeki mücadele de oldukça değerlidir. Sistemin işçi düşmanı yüzü, sermayenin sadece kârı ön plana çıkaran yaklaşımı sonucu çok basit iş önlemlerinin bile alınmadığı tersanelerde taşeron sisteminin sonucu daha da derinleşen sömürü, işçilerin yaşamlarını kaybetmeleriyle, iş kazalarında sakatlanmalarıyla sonuçlanmaktadır. Patronların ve hükümetin kazaların, ölümlerin süreceğini açıkça ilan ederek meydan okumaları, önlem almaktan kaçınmaları, işçileri taşeronları sendikaya karşı kışkırtmaya çalışmaları yetmezmiş gibi kolluk kuvvetleri de işçilerin hak mücadelesine vahşice saldırmakta ve en ufak direnişe, tepkiye tahammül edememektedir. Dizginsiz sömürünün, baskının ve işçi düşmanlığının örneklerinin açıkça sergilendiği tersanelerdeki mücadeleyi her alanda sahiplenmek, desteklemek ve gündemi işçilerin lehine çevirebilmek için her alanımızda çaba harcamak oldukça önemlidir.

Ülkenin her tarafından gelen işkence haberleri, evlere yönelik gece baskınları devrimci demokratik harekete yönelik artan ilgi ve talebi daha başında engelleme amacıyla gerçekleşmektedir. Devletin en büyük korkusu devrimci mücadelenin gelişmesi, düzene tehdit oluşturan sınıfsal ve ulusal talepli mücadelelerin eş güdümlü ve dayanışma içinde büyümesidir. Bunu en son 18 Mayıs'ta İbrahim yoldaşın anmalarına devletin yaklaşımından görmek de mümkündür. Özellikle Çorum'a mezar başına anmaya giden kitleye yapılan muamele sistemin İbrahim yoldaşa yaklaşımını bariz şekilde göstermektedir. Anmaya katılanların çoraplarına kadar aranması ve jandarmanın sergilediği saldırgan tavır, daha öncesinde 1 Mayıs'ta İbrahim yoldaşın resminin olduğu Partizan flamalarına polis gösterdiği tahammülsüzlük Kaypakaya'nın farkını, değerini, düşüncelerinin ve düşüncelerine hayat veren yoldaşlarının sistem açısından kabul edilemez oluşunun en bariz örneklerini bizlere göstermektedir.

Son süreçte egemenlerin kendi içlerinde keskinleşen çıkar çatışmalarının sonucunda medyaya yansıyan haberlerden de anlaşılacağı üzere devlet önlemediği krizden sağ salim çıkabilmek için önlemlerini almaya çoktan başlamıştır. MİT yetmezmiş gibi Emniyet'in ve Jandarmanın da tüm halkın telefonlarını dinlemeye ve kaydetmeye başlaması, internetten takibin yoğunlaşması ve tüm bunların "teröre karşı devletin bekası" için yapıldığının açıklanması bizler açısından şaşırtıcı değildir. Medya üzerinden gerilla mücadelesine ve devrimcilere yönelik uygulanan yoğun psikolojik saldırı, yükseltelen şovenist propaganda, özellikle devrimci öğrencilere ve Kürtlere yönelik teşvik edilen faşist saldırılar devletin temel gündemini bizlere göstermektedir. Ancak faşist saldırılara sessiz kalınmaması, birçok şehirde kitlesel ve militan cevapların verilmesi, operasyonlara karşı gerillanın başarılı taktik saldırılarının engellenememesi devletin işinin hiç de kolay olmadığını, keskinleşen sınıf mücadelesinin bu türden önlemlerle boğulamayacağını bir kez daha ilan etmektedir.

Egemen sınıfların engelleyemediği siyasi ve ekonomik krizin derinleşmesi gerçeği kendi içindeki farklı çıkar grupları arasındaki çatışmaların da keskinleşmesine sebep olmaktadır. AKP'ye açılan kapatma davasının ardından CHP'nin ve üst düzey bürokrasinin artan telefon dinleme-takip edilme şikayetleri, gazetelere sızdırılan özel görüşmeler ve deşifre edilen planlar faşist devlet geleneğinde yer edinen "her yol mübahtır" anlayışının örneklerini ortaya çıkarmaktadır. Kendi içlerinde bu kadar pervasızca çatışanları, birbirlerinin planlarını bozmak için kendi yalarını dahi hesaba katmayanların ortak düşmanları olan emekçilere, Kürtlere karşı nasıl pervasızlaşabileceklerinin örneğine tarihimizde sıkça rastlamaktayız.

Bu devranın böyle devam edemeyeceği açıktır. Gerek emperyalizm gerekse de ülkemizdeki faşist sistemin yaşamımızı ve bir bütün olarak dünyayı yaşanmaz hale getirmek için ellerinden geleni yapmaktadır. Buna demenin yolu devrimci mücadeleyi yükseltmek, ezenlerin/sömürenlerin/baskıcıların iktidarını alaşağı etmektir. Bunun için de örgütlenmek ve halkı özellikle de halk gençliğini çeşitli örgütlenmeler içinde birleştirmek zorunluluktur. Bunun için koşullar her geçen gün daha da uygun hale gelmektedir. Yeter ki örgütlü duruşumuzda, devrimci ilkelerimizde ve değerlerimizde net duralım, halka büyük bir sevgi ve güvenle gidelim. Geleceğimizi karartanlara karşı geleceğin ellerimizde olduğunu gösterelim.

vul zurna eşliğinde halaylar çekilerek piknik sonlandırıldı.

Malatya YDG

Sivas

18 Mayıs Pazar günü saat 14'de Eğitim-Sen Sivas Şubesi'nde İbrahim Kaypakkaya anması yapıldı. YDG ve DGH olarak ortak örgütlenen etkinliğe yaklaşık 40 kişi katıldı.

Etkinliğe İbrahim Kaypakkaya şahsında tüm parti ve devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşu ile başlandı. İbrahim Kaypakkaya biyografisi ve felsefesi hakkında yapılan kısa konuşmaların ardından, etkinliğe katılan kişilerle İbrahim Kaypakkaya hakkında sohbet edildi. '68 devrimci ruhu, '71 devrimci çıkışı, İbrahim Kaypakkaya'yı diğer devrimci önderlerden ayıran yanlar konuşuldu. İbrahim Kaypakkaya'da somutlanan Kemalizm tanımı, Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı,.. tartışılarak neden "Saklanmaya çalışılan bir meşale" olduğu vurgulandı.

Konuşmaların ardından "Umudun Ateş Toplarına 2" adlı sinevizyongösterilerek etkinliğe son verildi. Etkinlik sonunda İbrahim Kaypakkaya biyografisi dağıtıldı.

Sivas YDG

Trabzon

18 Mayıs günü SDP Trabzon Şubesinde saat 14'de gerçekleştirdiğimiz anma İbrahim şahsında saygı duruşuyla başladı. Bir arkadaşımızın İbrahim'in hayatını anlatmasından sonra İbrahim'in politik duruşu, Kürt sorunu, Kemalizm ve verdiği mücadele hakkında bilgi verildi. Ardından bugünün sorunları, gençliğin sorunları ve İbrahim'i anlamının ne demek olduğu üzerine düşüncelerimizi anlattık.

Mersin

24 Mayıs tarihinde Partizan, DHP, ESP ve Kaldıraç tarafından yapılan panelle İbrahim Kaypakkaya anıldı. Panelist olarak katılan bir arkadaşımız İbrahim'in ve diğer devrimci önderlerden ayrılma noktalarının altını çizdi. Etkinlik süresince şiir ve müzik dinletileri de yapıldı. Saygı duruşuyla başlayan etkinlik sloganlarla bitirildi.

İstanbul

* **18 Mayıs Pazar** günü **Gazi Mahallesi** Eski Karakol Durağı'nda başlayan ve Partizan tarafından örgütlenen eyleme ESP, DTP, BDSP ve DHP de destek sundu. "Çelik aldığı suyu unutmadı, unutmayacak", "Şehitlerimiz toprakta tohum hasadımız devrim olacaktır" vd. pankartlar açılarak, alkış ve zılgıtlarla yürüyüşe geçildi.

İsmet Paşa Caddesi'ne kadar yürüyen kitle, burada basın açıklaması yaptı.

* **Sarıgazi'de 18 Mayıs** günü Partizan tarafından organize edilen ve DTP'nin yanısıra, çok sayıda kurumun da katılarak destek verdiği anmada, saat 19'da Demokrasi Caddesi'nde toplanan kitle, üzerlerinde "Onu anmak savaştır" ve "Beynimizde bilinç, yüreğimizde inanç, bileğimizde güçtür İbrahim Kaypakkaya" yazan iki pankart açarak yürüyüşe geçti.

Cadde boyunca, alkışlar ve ısıklar eşliğinde süren yürüyüş sırasında jandarmanın yığınak yaptığı ve yolu keserek yürüyüşü engellemeye çalıştığı gözlenirken, kitlenin kararlılığı karşısında geri adım atarak, yolu açmak zorunda kaldı. Aksoylar Düğün Salonu önüne kadar süren yürüyüş, burada yapılan saygı duruşuyla devam etti. Saygı duruşunun ardından Partizan adına bir açıklama yapıldı.

Militanlardan eylemler

Elimize e-posta kanalıyla geçen haberlere göre TKP/ML militanları çeşitli eylemlerle İbrahim Kaypakkaya'yı andı.

TKP/ML militanları **Amed'de "İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür!", "İbo yaşıyor TIKKO savaşıyor!"** vb sloganları Bağlar semtinin duvarlarına yazdıklarını açıkladılar.

İstanbul'da ise **17 Mayıs'ta Ümraniye-1 Mayıs Mahallesi'nde "İbrahim Kaypakkaya beynimizde bilinç, yüreğimizde cesarettir"** yazılı ve TKP/ML TIKKO imzalı bomba süsü verilmiş pankart asılmıştır. Pankart iki saate yakın asılı kalmış, daha sonra düşman tarafından indirilmiştir.

Yine açıklamaya göre **18 Mayıs** akşamı 1 Mayıs Mahallesi'nde TKP/ML ve PKK militanları ortak bir illegal gösteri düzenledi. Gece saat 22'de yapılan gösteriye düşman önce zırhlı araçlarla saldırmış, ancak militanların molotoflarla zırhlı araçları yakmaları üzerine geri çekilmişlerdir. Ardından bölgeye çevik kuvvet yığılmış ve iki saat boyunca çatışma yaşanmıştır. Militanlar daha sonra eylemi kendi inisiyatifleriyle bitirmiş ve hiçbir kayıp vermeden geri çekilmişlerdir. Ayrıca açıklamaya göre Soğanlı, İkitelli, Ümraniye, Gülsuyu, Altınşehir semtlerinde de İbrahim Kaypakkaya anısına yayınlanan TKP/ML MK-SB imzalı açıklama yoğun bir şekilde dağıtılmıştır.

Yine Gazi Mahallesi'nde **16 Mayıs 2008** tarihinde akşam saatlerinde Gazi Mahallesi'nde "Komünist önder İbrahim Kaypakkaya ölümsüzdür-TKP/ML" yazılı afişler yapılmıştır.

Genç-Sen, 15 Mart tarihinde Ankara'da gerçekleştirdiği ilk Temsilciler Meclisi'nde planladığı Üniversiteler Sosyal Forumu'nu (ÜSF) 18-19 Mayıs tarihinde İstanbul'da gerçekleştirdi.

Üniversiteler Sosyal Forumu

Yaklaşık 2.5 aylık bir çalışma zamanının olmasına karşın gerçekleştirilen çalışmaların hiçbirinin kitleye dönük olmayışı pek de şaşırtıcı değildi. Sosyal forum çalışmaları için bir komisyonun kurulmasına karşın ortaya konan çalışma, olması gerekenden oldukça uzak şekillendi. Bunun en temel sebebi ise teknik işlere boğulmuş, kitleyi foruma taşımak için çalışma yapmak gibi kaygıları taşımayan düşünce yapısının varlığıdır. Öyle ki atölyeleri belirleme aşamasında öğrenci sendikasını bir atölyede tartışma önerisinin "Biz Genç-Sen'i kitleler önünde neden tartışalım?" zihniyete çarpması asla bundan bağımsız değildir. Bugün tartışmalarını kitleyle bütünleştiremeyen ve hatta sendikanın kitle tarafından tartışılmasından çekinen zihniyet elbette ki teknik işlerde boğulmaya ve kitleden kopuk olmaya mahkumdur. Tüm materyallerin (afiş, pul, broşür...) merkeze forumdan bir hafta önce, okullara ise 2-3 gün önce ulaşmış olması yine durumun belirleyici unsurlarındandır. Öyle ki bugün 1.500'ü aşkın üyesi olan Genç-Sen'in, Sosyal Forumu 500 civarında bir sayıyla gerçekleştirmiş olması kendi üyesini dahi merkezi çalışmasına katmayışını/katmayışını ortaya sermiştir.

Kitleyle buluşan olumlu yanlarıysa az sayıda üyenin dar zamanda yaptığı çalışmay-

la şekillendi. Tüm bu eksikleriyle beraber Sosyal Forum birinci gün atölye çalışmaları, ikinci gün panel şeklinde gerçekleştirildi. İlk gün atölyeler; "İşçi sınıfı ve öğrenci hareketi arasındaki ilişki", "Staj sorunu ve yüksek öğretimde emek sömürüsü", "Özgür yazılım", "Eğitimde cin-

siyetçi uygulamalar", "Mesleki dönüşüm", "Eğitimdeki büyük açık: açık öğretim", "68'in 40. 78'in 30. yılında öğrenci hareketi", "Öğrenci gençlik hareketi ve öğrenci sendikası", "Kentsel dönüşüm", "Sinema öğrencilerinin sorunları", "Halkların kardeşliği", "Alternatif teknoloji", "Katılımcı örgüt modeli"ydi. Egemen ideolojinin kendini en çok gösterdiği derslere alternatif yaratma amacıyla "Felsefe, tarih, ekonomi-politik ve Kürt dili ve edebiyatı" gibi alternatif derslerin de yer aldığı yoğun bir program gerçekleşti. İkinci gün gerçekleştirilen paneller ise; "Eğitimde neo-liberal dönüşüm ve sonuçları", "Üniversitede özgürlük ve demokrasi sorunu" üzerineydi.

ATÖLYELER:

— İşçi Sınıfı Hareketi ve Öğrenci Hareketi Arasındaki İlişki:

Boğaziçi ve Gazi Üniversitesinin örgütlediği atölye Limter-İş Başkanı Cem Dinç'in katılımıyla gerçekleşti. Atölye Tuzla grevinin sinevizyon gösterimiyle başladı. Görüntülere tersane işçilerinin öfkesi ve direnişinin yansımaları atölye çalışmasının başlangıcını anlamlı kıldı.

Ardından Gazi Üniversitesi Genç-Sen'den bir öğrencinin sunumuyla

devam etti. Sunumda öğrenci hareketinin işçi sınıfı hareketinden bağımsız, ayrık hareketler olmadığı, işçi sınıfı hareketinin öğrencilerin öz sorunu olduğunu ifade etti. Özellikle 80 döneminin getirisinin bizlerin üzerindeki ağırlığına dikkat çekilen sunumda kitapların yakıldığı bir

—Halkların Kardeşliği:

Sosyal Forumda katıldığımız konu başlıklarından biri de halkların kardeşliği atölye çalışmasıydı. Bu konuda ana gündem olarak şovenizm konusu ele alındı. Sunum Mersin Genç-Sen tarafından yapıldı. Sunumda, şovenizmin Türk-Kürt çatışmasında kullanıldığı ve linçlerle birlikte bunun devam ettiği ve buna karşı militan bir duruş sergilemek gerekliliğinden bahsedildi. Sendika olarak da bu konuda alanlarda net bir biçimde karşı koyulması ve halkların kardeşliğine vurgu yapılması gerektiği söylendi.

Bununla beraber anadilde eğitim talebinin savunulması ve bu meselenin varlık yokluk meselesi olarak görülmesi gerektiği işlenirken Genç-Sen'in de bu talebin savunucusu olunacağına vurgu yapıldı.

Sunumun ardından farklı görüşler üzerinden tartışmalar yapıldı. Kürt ulusunun ayrılma hakkından sınıfsal ve ulusal mücadele arasındaki bağa ve ulusal mücadeleye yaklaşım konusuna kadar çeşitli konularda yorumlar yapıldı.

Bu çalışmada Genç-Sen'in bugüne kadar konu hakkında ne yaptığı üzerine bir rapor sunulmaması eksiklikti. Ne yapılması gerektiği üzerinde çalışmaya katılanlar arasında hemfikirlik bulunmamasının da etkisiyle Genç-Sen'in bundan sonra bu konuda ne tür bir çalışması olacağı konusuna hiç girilmedi. Konu derinleştirilemedi.

— Öğrenci Gençlik Hareketi ve Öğrenci Sendikası:

Atölyenin örgütleyicileri; YTÜ, Mersin, ODTÜ, Pamukkale Üniversiteleriydi. Atölye çalışmasının nedeni Genç-Sen'de faaliyet yürüten öğrencilerin faaliyet yürütme sebeplerinden örgütü tanımlamalarına kadar farklılıkların varlığıydı. ODTÜ'den bir arkadaş Genç-Sen'in tüm öğrencilerin sendikası olduğunu ve programda anti-faşist, anti-emperyalist gibi sınırlandırmaların doğru olmadığını ifade etti. Mersin'den bir arkadaş ise öğrencilerin emek gücüne dahil olduklarını, üniversite öğrencileri olarak gerek stajyerlik gerek yetkinlikle sömürüye maruz kalmamızdan ötürü proleterleştığımız iddiasıyla öğrencilerin sendikal örgütlenmelere ihtiyaç duyduğunu ifade etti. Meslek liselerinin, meslek yüksek okullarının öğrencilerin işçileştiğinin kanıtı olduğu ifadesinde bulunuldu. Bu görüşe katılmayan arkadaşlar da öğrencilerin sınıfsal olarak proleterleşmesinin mümkün olmayacağını ifade ettiler.

“Tuzla'da iş cinayetlerine son!”

“İşçi sınıfı hareketi ve öğrenci hareketi arasındaki ilişki” adlı atölyede Limter İş'in de katılımıyla tersanelerde yaşanan cinayetlere dikkat çekildi. Sosyal Forumdan bir gün önce tersanede bir ölümün daha yaşanmış olmasının da etkisiyle iş cinayetleriyle ilgili günün sonunda bir yürüyüş yapılması kararlaştırıldı.

Atölye çalışmalarının bitiminde ÜSF'ye katılan öğrenciler, Boğaziçi Üniversitesi Hisar Kampüsünün bahçesinde saat 19.30'da toplandı. Genç-Sen'liler “**Tuzla'da iş cinayetlerine son**”, “Asla yalnız yürümeyeceksin/Genç-Sen”, “**Direniş de sermaye kadar küreseldir**” yazılı pankartları ve “Genel grev genel direniş”, “Tersane işçisi yalnız değildir”, “Yaşasın sınıf dayanışması”, “İşçilere kıyan gemileriniz batsın” vb sloganlarla Güney Kampüsüne kadar yürüdü. Yürüyüş, çevreden, camılardan, yoldan geçenlerden, parkta oturanlardan büyük destek aldı. Güney Kampüsüne gelindiğinde tersanelerde yaşananların iş kazası değil iş cinayeti olduğunu belirten bir basın açıklaması okundu. Açıklamayı yapan Genç-Sen MYK üyesi “Bir günde ikinci işçi, patronların kâr hırsı uğruna yaşamını yitirdi. Geçtiğimiz günlerde bir yetkili, bütün aymazlığıyla yılda 80-90 kişinin ölmesini olağan olarak tanımladı” dedi. İstatistiksel verilerle ölümlerin normal gösterilmeye çalışıldığını ifade eden Genç-Sen üyesi, “İstatistiklere geçen her bir rakamın altında yaşamını yitiren, hayatı karartılan bir işçi olduğunu unutmayacağız” vurgusunda bulundu. Ardından “Öğrencilerin paralı eğitim sorunu ile Tuzla'da iş cinayetlerine sebep olan zihniyet aynıdır. İşte bu nedenle Genç-Sen olarak yerimiz direnen işçilerin ve ezilenlerin yeridir” diyerek 16 Haziran'da Limter-İş grevinde geleceklere sahip çıkmak için işçilerle omuz omuza olacaklarını duyurdu.

İstanbul YDG

ile birlikte bu rekabetin ne yönde hareket ettiğini, YÖK'ün bu konudaki tutumunu ve Türkiye'de özel üniversite pazarının yaratılmaya çalışıldığına vurgu yaparak Genç-Sen'in bu noktada önemli bir yerde durduğunu vurguladık.

— Üniversitede Özgürlük ve Demokrasi Sorunu

Panel, Doç. Dr. **Sibel Özbudun**, Prof. Dr. **İzge Günal** ve Prof. Dr. **Tahsin Yeşildere**'nin katılımıyla gerçekleştirildi. Sibel Özbudun, üniversitelerde ağır bir siyasi baskının var olduğunu, siyasi güçlerin kadro çıkarmak için üniversitelere önem verdiğini ve tüm bunların yanında sermaye etkisi düşünüldüğünde üniversitelerin ne kadar özgür olabileceği sorusunu yöneltti.

Üniversitelerdeki siyasi baskının kaynağının militan Kemalist kadronun varlığından ötürü olduğu ifade edildi. Üniversitelerin diğer kurumlardan farkının egemen ideolojinin yeniden üretildiği yerler olduğu ifade edildi. Egemen ideolojinin rasyonalize edilmesi, topluma kabullendirilmesi misyonuna sahip olduğu belirtildi.

Tartışma daha sonra türban konusuna kilitlendi. Ve konu üniversitede özgürlükler tartışmasını daraltan ve sığlaştıran bir noktaya saptı. Söz alanlar arasında türban tartışmasında takılıp kalınmaması üzerinde görüş belirtenler ve uyarıların olmasına rağmen pek etkili olmadı. Üniversite gençliğinin örgütlenmesinin önündeki engellerden, baskılardan pek söz edilmezken türban tartışması özgürlükler tartışmasına popülaritesinin de etkisiyle olabildiğince yer edinebildi. **İstanbul YDG**

YTÜ'DE ALTERNATİF ŞENLİK

20-21 Mayıs tarihlerinde, YTÜ Felsefe ve Düşünce Kulübü-Halk Bilim ve Araştırma Kulübünün birlikte düzenlemiş olduğu alternatif şenlik ilgi çekti. **Üniversitenin her yanının sponsor isimleriyle donatılmış, öğrenci emeğinden uzak, sermayeye dönük olarak içi boşaltılan şenliklere karşı böylesi etkinliklerin düzenleniyor olması oldukça önemli bir yerde durmaktadır.** Etkinliğe katılan sanatçıların bu organizasyona maddi beklenti içinde olmadan katılmış olmaları olumluluktur. Etkinlikle aynı saatlerde sponsor "destekli" etkinliğin olmasına karşın oditoryum oldukça kalabalıktı. Erdal Erzincan, Çetin Akdeniz gibi ustalar etkinliğe büyük heyecan kattı. Çetin Akdeniz birçok yöreden örnekler vererek halk müziğinin zenginliklerini dinletide ders edasıyla sergiledi. Etkinlikte ayrıca film gösterimleri ve eğitimde ticarileşme üzerine bir panel de örgütlendi. Yapılan etkinliğin eksikliklerini, öğrencilerin kolektif çalışmasıyla şekillenmiş olması kattı. Böylesi etkinlikler hem dayanışmayı sağlıyor hem de emeğin değerini ortaya seriyor olmasından ötürü önemli bir yerde durmaktadır.

KMO EGE ŞUBE ÖĞRENCİ TOPLANTISI

18-19 Mayıs tarihlerinde **Kimya Mühendisleri Odası Ege Şubesi Öğrenci Komisyonu** Türkiye genelinden her üniversiteden 2 öğrencinin katılımı ile İzmir'de bir toplantı gerçekleştirdi. Toplantının İstanbul Şubeye oldukça geç haber verilmesi hazırlık ve ulaşım konusunda aksaklıklara yol açtı.

Toplantının çağrısı **Ege Şube KMO-GENÇ Çalıştay** şeklinde yapılmıştı oysaki toplantının ne şekli ne de içeriği çalıştay niteliğinde değildi. İlk gün, ilk olarak bu konu dile getirilerek; bunun daha çok tanışma toplantısı niteliğinde olduğu belirtildi. İkinci sorunsu öğrenci komisyonunun ismi konusuydu. Bu toplantıdan kısa bir süre önce gerçekleştirilen KMO Genel Kurulunda oy birliği ile kabul edilen bir önerge doğrultusunda KMO bünyesinde çalışan tüm öğrenci komisyonlarının **KMO Öğrenci** adı altında örgütlenmesi kararlaştırılmıştı fakat Ege Şube halen KMO-GENÇ adını kullanmakla kalmıyor resmi çağrılarını da bu ad altında yapıyordu. Tartışmalar çok uzatılmadan "kısmen" anlaşmaya varıldı.

Çeşitli olumsuzluklarına rağmen toplantı, çeşitli üniversitelerden öğrencilerin bir araya gelmesi ve her bölgenin birbirinin çalışmalarından ve durumundan haberdar olması açısından oldukça olumlu geçti. Genel kurulda çıkan karara bağlı olarak gerçekleştirilecek olan KMO Öğrenci Kurultayı sürecine girmeye yakinken her bölgeden öğrencilerin birbirini tanıması ve birlikte tartışmanın, iş yapmanın ilk adımını atması önemli bir yerde durmaktadır.

İstanbul YDG
Üniversite Komisyonu

YÖK Başkanı yine eğitimde (parada) yeniliklerini açıkladı

Ne kadar paran varsa o kadar sınava girip isteğin bölümü de kazanabilirsin. Dershanelere gidip milyarlarca para harcayan, üniversite sınavı ile öğrencileri bir sömürü aracı olarak gören egemenler ve onların kurumları geleceğimizle oynamaya devam ediyorlar. Bütün bir dönem hazırladığımız sınav, 3 saatlik bir soru kağıdı ile ellerimizden alınıyor. Bir bütün umutlarımız oraya hapsedilmeye çalışılıyor. **İyi bir gelecek sunmanın koşullarının parayla belirlendiği ülkemizde bütün haklarımız elimizden alınarak gasp edilmeye çalışılıyor.** Yaşamımız sınava çalışarak, sınava hazırlanarak geçirilmeye çalışılıyor. Aldığımız puanlara göre yarış atları gibi sürekli yükseltme çabası içerisinde robot bir gençlik dayatıyorlar. BolognaProjesi de bunun bir parçası. Bu projeyi de kusursuz uygulamak isteyen YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan şimdi de "120 Dolar verene her gün ÖSS" açıklamasıyla yeni bir defter daha açtı. Göreve geldiğinden beri yaptığı açıklamalarla gündem olan Özcan üniversitelere para ile girişlerin olabileceği açıklaması, üniversitelerde "sürekli eğitim merkezleri" ile ticarethaneye dönüştürme projesi ve son olarak yaptığı açıklama ile emekçi çocuklarına üniversite kapılarını kapatmanın bir adı-

mini daha gerçekleştirmiş bulunmaktadır.

Ama tüm saldırılara karşı örgütlü mücadeleyi yükselterek sonu belirsiz karanlıklardan aydınlıklara çıkabiliriz.

120 Doları Veren Sınava Tekrar Girer Daha Fazla Veren İstedığı Yere Gider

Özcan'ın Anadolu Ajansına yaptığı açıklamalar tam da bu noktadadır. Nedir bu açıklamalar? ÖSS'nin Ankara'da yapılmasını önererek başlayan ve tek aşamalı ancak yılın her anında yapılabilecek bir üniversiteye giriş sistemini içermektedir. TOEFL'da (İngilizce sınavı) 120 doları veriyorsun, hemen o hafta sonu sana sınavı yapıyorlar diyerek yeni sınav sistemini övdü. 2009 ÖSS'ye yetişmeyecek olsa da bu uygulama bununla hazırlık aşaması olarak kat sayılarının kalacağını da belirten Özcan ayrıca bu konunun MEB'le daha görüşülmediğini de ekleyerek devamında liselerde 1, 2, 3 ve 4. yıllarda gösterdiği performansının ortalamasının sene sonunda yapılacak bir sınavla birleştirilmesi ve onun nota dönüştürülmesi şeklinde planını açıklamaktadır.

O koltukta olmasını minnet borcu bilen YÖK Başkanı, öğrencileri değil devletin para kazanmasını düşünen bir tüccar gibi bu işin sonunda ne kadar kazanacaklarının hesabını tutmuş olacak ki; 1 milyon 600 bin ÖSS adayından yaklaşık 1.8 milyar dolar kazanılabileceğini ifade etmektedir.

Evet; geleceğimizi ellerimize almak için örgütsüzlüğümüze vurarak yaratalım örgütlü gücümüzü. Söz, yetki, karar, eylem hakkımızı daha fazla dillendirelim. Bologna projesinin yaşam bulmaya başladığı ve bizleri esirler dünyasına paran yoksa okuyamazsın dediği üniversite kapılarının hayal olacağı sistemi kurmaya çalışıyorlar. Bunu ancak örgütlü gücümüzle yıkabiliriz.

İzmir' den Liseli YDG'li

Her yıl ülkemizde milyonlarca arkadaşımız yıllarca süren ortaöğretim hayatını bitirdikten sonra güya geleceğimizi belirleyen "ÖSS" sınavına girmektedir. Ve dalga geçermiş gibi yıllarca eğitim-öğretim gördükten sonra bizleri bu 3 saatlik sınavlara sokmaya çalışırlar. Ve bizlerden bu 3 saatlik sınavlarda geleceğimizi belirlememizi isterler. Sınavı da kazanamazsak yıllarca aldığımız eğitim-öğretim boşa gitmiş olur. Bir de bunlar yetmezmiş gibi kazanamadığımız takdirde dershaneler... Bugün Türkiye'nin büyük bir kısmını işçisi ve köylüsü oluşturuyor. Ve bu kısmının kazandığı paralar ancak tokluğuna yetiyor. Yani kısacası dershanelere verecekleri para kalmıyor. Çocuklarının geleceklerini kuramıyorlar. Gönderenler de ancak borç paralarla gönderebiliyorlar. Eğitim-öğretim hayatında "ilkokul, ortaokul, lise" gibi yıllarda emekçiler bir sürü para harcıyorlar bir de dershanelere pa-

ra yatırıyorlar. Parası olmayan arkadaşlarımız ancak evde çalışabiliyorlar. Bundan dolayı çoğu sınavı da kazanamıyor.

Bir de şimdilerde İngiliz modeli diye bir sistemden bahsediyorlar. Bu sistemde de bizleri sınava sokmaya çalışıyorlar. Yine bu kan emici dershanelerin eline düşeceğiz. Biz sınavla değil, eğitim-öğretim hayatımızın içerisinde yeteneklerimize ve zekâlarımıza göre geleceğimizi belirlemek istiyoruz. Ve Türkiye'de özel okul anlayışının kalkmasını istiyoruz.

Sevgili arkadaşlarımız ben bir ÖSS mağduru olarak ÖSS'ye karşı sesimi Mersin'de 7 Haziran'da yapılacak olan eylemle duyurmaya çalışacağım. Ve sesimizi en güür şekilde bizi bu insan yarışına sokan kişilere duyuralım.

Mersin'den Bir YDG'li

Yarışmaktan bıktık!

WWW.YDCENCLIK.NET

ücretin söz konusu olduğu bir yerde, söz konusu üniversiteye giriş olduğunda çok daha yüksek olması kuvvetli bir ihtimal.

İkincisi, parası olan kendini tekrar tekrar deneme imkânına kavuşuyorken, parası olmayan ise daha sınırlı maddi imkânı ölçüsünde sınava girebilecek. Bu da dershaneye gidebilen, maddi geliri iyi olan kesim için görece daha elverişli koşullar yaratırken parasızlık ve kötü koşullarla mücadele eden halk gençliği için durum dünden daha kötü olacak. Bu da şu anlama geliyor: Maddi geliri iyi olan küçük bir grup için üniversiteye girmenin önünde sınav belki de sınırsız olabileceken, milyonu bulan bir kesim için parasızlık nedeniyle (ki bu kadar yüksek sınav ücreti düşünüldüğünde) esasında sınırlı olacaktır. Aynı zamanda bu sınav sistemiyle devlet görünüşe bakılırsa çok iyi para kazanacak. “Özcan’ın bu fikirleri hayata geçerse, devlet 1 milyon 600 bin ÖSS adayından yaklaşık 1.8 milyar dolar kazanabilir.” (Radikal-13/05/2008)

Bu miktar niyetleri çok açık bir biçimde gösteriyor. “Katsayıyı kaldırıyorum, üç saatlik strese son” diyerek basına yansıyan söylemler tam bir aldatmacadan ibarettir. Esası gizlemektedir. “Gençlerin önündeki engelleri kaldırıyorum” diye söylenen süslü lafların ardında çok büyük bir ekonomik gelir yattığı açıkça gözükmemektedir.

Bunların dışında YÖK’ün açıkladığı kontenjan artırımının özellikle tıp fakültelerinde artması dikkat çekicidir. Bazı özel üniversitelerin son dönemlerde tıp fakültesi açma girişimleri olduğu bilinmektedir. Türkiye’de en iyi üniversiteler sıralamasında tıp fakültesi olan üniversitelerin en yukarılarda olması, bilimsel araştırma konusunda üniversitelerin puanlarını yükseltmesi nedeniyle özel üniversitelerin dikkatini çekmektedir. Prestij ve rekabet için bu üniversiteler sıralamalarda yukarılara çıkabilmek için tıp fakülteleri açacaklarını ilan etmişlerdi. YÖK’ün bu uygulaması ile dünya ölçeğinde bilimsel araştırmalar konusunda Türkiye’nin çitasını sadece kağıt üzerinde yükseltebileceği ve aynı zamanda Bologna Sürecinde piyasaya hazırlanan özel üniversiteler için olanak sunacağına şüphe yoktur. YÖK böylece özel üniversiteleri “piyasada” iyi bir şekilde palazlamaktadır.

Diğer yandan yeterli alt yapı (bilimsel ve teknik donanım) oluşturulmadan kontenjan artırımının yapılması eğitim sistemini giderek bilimsellikten uzaklaştırmakta ve var olan kaliteyi de düşürmektedir. Alt yapısı olmayan, sadece günübirlik, sistemsiz politikalarla üniversitelerin kaderi belirleniyorken, diğer yandan kontenjan artışıyla beraber öğrencilerin barınma, beslenme gibi gereksinimlerinin nasıl karşılanacağı belirsizdir. Devlet yurtlarında yaşanan yığılmanın daha da artması kaçınılmaz olacaktır. Üniversiteler üzerindeki son gelişmelere göz attığımızda, önümüzdeki yıllarda üniversite harcının daha da artacağını ilan eden YÖK Başkanının açıklamaları da göz önüne alındığında, sorunların birbiri ardına, üst üste binecek olması akademik sorunlarımızı büyütmemekte ve bu zemindeki mücadelenin giderek daha kuvvetlendirilmesi gerektiğini göstermektedir.

Ekonomik, akademik sorunların büyümesi öz örgütlülüklerin önemini bir kez daha ortaya koyarken, öğrencileri mağdur ve zor durumda bırakacak olan uygulamalara karşı öğrencileri koruyabilecek kurumlarla (ısrarla öğrenci dernekleri) öğrencileri hep birlikte bu kanallarda buluşturmak günden güne daha yakıcı olmaktadır.

Öncesinde yaptığı açıklamayla “Herkesin üniversite okumak istemesini anlayamıyorum. Üniversite bedava da olmaz” diyen YÖK Başkanı şimdi ise “1,2 milyon gence yer bulmalıyız” (Radikal-11/05/2008) diyerek bizlerle adeta dalga geçmektedir.

YÖK’ün geleceğimiz konusunda yaptığı bu olur olmaz açıklamalarıyla tek merciymiş gibi durması bizlerin yarına dair beklentilerimizi, geleceğimizi yok sayması biz gençler için kabul edilemezdir. Küçük bir azınlığın rahatça yararlanabileceği, iyi bir gelecek için kat edilecek yollar “pahalı taşlarla” döşenmektedir. Halk gençliğinin geleceği “müjdeli” haberleri bekleyemeyecek kadar zorlaşmaktadır. Söz hakkımızın olmadığı yerde gelecek noktasında karar hakkımızın da olmadığını açıkça görebiliyoruz. Bir umut bekliyorsak; bu sistemden gelecek sahte, cep yakan vaatlerde değil, örgütlü mücadelede; geleceğimiz hakkında söz, yetki ve karar hakkına sahip olmamızda yatmaktadır.

mücadele ile alınmamışsa) bir anlam ifade etmeyeceği görülecektir. "Hak verilmez, alınır" söyleminin de bu anlayışın ekseninde sloganlaştığı açıktır. **Yinelemek adına söyleyebiliriz ki zaten yeni çıkarılan istihdam paketinin sözde bile olsa "hak verme" anlayışı amacı da gütmeyeceği açıktır.**

Yeni istihdam paketini genel hatlarla değerlendirmek gerekirse kadın çalışanlara yönelik önemli dezavantajlar getirdiğini söyleyebiliriz. Emzirme odaları ve kreşler konusunda yasada bir açıklık bırakılarak, kreş hizmeti sunma zorunluluğu olan işletmelerin bu hizmeti dışarıdan karşılayabilecekleri belirtilmiştir. Kadın işçilerin önemli bir sorunu olan kreş meselesi böylelikle bir hamleyle gözlerden uzaklaştırılmış ve "çözüm" adı altında çözümsüzlüğe, muğlaklığa terk edilmiş, daha açık bir tabirle kadın işçiler açısından hak gaspı yasalaştırılmıştır.

Yasa, işçiden ziyade patrona tanıdığı haklarla dikkat çekicidir. Patron yerine prim ödemeyi üzerine alan "devlet", bu görevi "işsizlik sigorta fonuna" devrederek işçi için yeni bir durum yaratmamaktadır. Bilakis patronun ödemesi gereken primi, işçilerden kesilen paralarla oluşan "işsizlik sigorta fonuna" yükleyen devlet, patronu desteklemenin yeni bir yolunu (hem de genç işsizliği azaltmak adına) bulmuş gibi görünmektedir. İşsizlik sigorta fonuna devlet de kaynak ayırıyor olsa da birincisi bu kaynağın zaten nereden geldiği bellidir, ikincisi devlet bu fondan kendisi adına "yatırım" yapmak için kullanım hakkına sahiptir. Keza 2008'e ait fon nema gelirlerinden 1 milyar 300 milyon YTL, GAP için kullanılacak. Bu ödenekler 2008 bütçesiyle ilişkilendirilecek. Bu parayı, ilgili idare bütçesine kaydetmeye Maliye Bakanı yetkili olacaktır. (Kaynak: HaberTürk)

Bunun yanında kıdem tazminatının SSGSS ile beraber, bu yasa ile kaldırılması avantaj değil önemli bir hak gaspı olarak karşımızda durmaktadır. Kıdem tazminatının maaşa ekleneceğinin söylenmesi bu nedenle patrona tanınan önemli bir hak olmaktadır. Kıdem tazminatının maaşa eklenip eklenmediğini ölçebilecek reel bir aracın olmaması, bu nedenle işçilerin daha baştan hak gaspıyla karşı karşıya olduğunu göstermektedir. Bunun yanında kayıt dışı işçi çalıştırma ko-

nusunda caydırıcılığın yeterli olmaması (hatta desteklenmesi diyebiliriz) alınan bu kararlardan genç ve kadın işçilere yönelik olumlu görünen maddelerin altının boş olduğunu göstermektedir. Çünkü her ne kadar bir süre için prim ödememe avantajı sağlasa da patron için daha avantajlı olan şey, direkt kayıt dışı işçi çalıştırmak olmaktadır.

Nihai olarak yasa, iş güvenliği konusunda atılım yapmış izlenimini veriyor olsa da bu konuda yaşanan esneklik ve hatta esnekliğin iş cinayetleriyle devam ediyor oluşu çıplak bir gerçeklik olarak karşımızda durmaktadır. Yasaya rağmen Tuzla'da yaşananlar, ihmaller, tüm ölümlere rağmen ısrarla devam eden göz yumma anlayışı irkilmemize neden olmaktadır. Son yaşanan ölümlerden sonra bir tersanenin kapatılmasının ise anlaşılacağı üzere bu yasayla hiç ilgisi yoktur. Bu kadar ölüme göz yumanlar, artan öfkemizden korkarak tersaneyi kapatmışlardır ancak Tuzla Tersaneler bölgesi başta olmak üzere ülkenin dört bir yanında iş güvenliği, çalışma şartları konusunda gerekli önlemlerin alınmadığını çok iyi biliyoruz. Bu nedenle yaşananları basit bir ihmalden öte cinayet olarak görmemiz anlaşılırdır.

Yeni istihdam paketi, SSGSS gibi uygulamalarla saldırılarını yasalaştıran egemenlere karşı halkın her kesiminin dayanışmasını şiar edinmek ve mücadeleyi büyütmek göreviyle karşı karşıya olduğumuzu unutmamalıyız. Geleceğimizi, canımızı ve haklarımızı hesap vermeden alanlardan hesap sormak için bu görevimize daha fazla sarılmanın, her zamankinden daha fazla, zamanıdır. ✎

İTÜ'de yurtlara zam

Mayıs ayı içerisinde İTÜ'de açıklanan yeni yurt fiyatları öğrencilerin tepkisine yol açtı. Zamlardan önce bu yurtların fiyatları 275 YTL, 325 YTL ve 350 YTL iken şimdi 400 YTL, 500 YTL ve 550 YTL ve buna ilaveten 1500 YTL teminat bedeli isteniyor. Bu zamlara karşı yurtlarda kalan İTÜ öğrencileri bir eylem gerçekleştirdiler. Bu eylemin daha sonra bazı siyasi yapılar tarafından sahiplenilmeye çalışılması öğrenciler arasında olumsuz bir havaya neden olsa da tamamen öğrencilerin örgütleyiciliğinde gelişmesi oldukça önemlidir.

Eylem, **12 Mayıs**'ta yurtların önünden yürüyüşle başladı ve kısa sürede 300'ü aşkın öğrencinin katılımını sağladı. Daha sonrasında rektörlüğün önüne gelen ve "İTÜ haykır, zamlara hayır", "Parasız, bilimsel eğitim" sloganları atan öğrenciler seslerini rektörlüğe duyurmayı başardı. Rektörlüğün öğrencilerle görüşmeyi kabul etmesinin ardından her yurttan bir öğrencinin oluşturduğu bir temsil heyeti görüşmeye gitti. Rektörlük komik bir şekilde zamları bizden duyduğunu ve o yurtları kampüs içerisine yaptıran şirketin, işletmesine de sahip olduğunu, bu sebeple rektörlüğün bu şirket üzerinde yaptırım bulunmadığını iddia etti. Ayrıca konunun yapılacak olan yönetim kurulu toplantısında değerlendirileceği söylendi.

Toplantının olacağı gün tekrar eylem kararı alındı fakat bu kez katılım oldukça düşüktü. **15 Mayıs**'ta rektörlüğe gelen öğrenciler imzalanan 700 civarı dilekçeyi teslim etti. Ayrıca temsil heyetinden bir kişi rektörlükle görüşmeye gitti. Bu görüşmede, Kültürel AŞ ile genel bir ihale yapılmış olduğu, bunun içinde teknokent, ilkokul, lise vb alanlarda rektör-

lüğün kazanım sağladığı ama yurtları vermek durumunda kaldığı belirtildi. Rektöre nasıl düzeltmeye çalışacaksınız bu durumu dendiğinde ise kısa zamanda 3 alternatif yol bulduklarını dile getirdiler:

1- Rektörlüğe bağlı yurtlarda boş kalan yerlerin bir kısmını yurt değiştirmek isteyen öğrencilere aktarmak,

2- Tadilatı devam eden, normalde teknokent ve ofisler için düzenlenen boş binayı 1-1,5 yıl için öğrencilere kiralamak,

3- Konukevinin boş kısımlarını da 1-1,5 yıl için öğrencinin hizmetine açmak.

Rektörlük "biz sizin arkanızdayız, senato olarak biz bu işin peşindeyiz ve gerekli görüşmeleri Kültürel AŞ ile yapacağız" demiş olmasına rağmen yaptığı tek şey yalnızca şirketin kararı yeniden değerlendirme talebi olmuştur. Rektörlüğe bağlı yurtlar "nispeten" daha uygun ücretlendirilirken, İTÜ Geliştirme Vakfı, Arı Kültürel Sosyal ve Sağlık Hizmetleri A.Ş'ye bağlı yurtlar astronomik fiyatlara sahip. Üstelik bu fiyatlara % 50'nin üzerinde yapılan zamlarla üniversite içerisindeki sömürü katmerleştiriliyor.

Bizim yaşam alanımız olan üniversitemizde özel bir şirketin ne işi olduğunu sordüğümüzde ise; doyurucu bir cevap almıyoruz. Asgari ücretin 435 YTL olduğu bir ülkede kaç kişinin bu yurtlarda kalarak eğitimini sürdürme gerçekliği vardır? Bu zamlar dolaysız olarak bizlerin en meşru hakkı olan eğitim ve barınma hakkımızın gaspı anlamına gelmektedir. Bizler tüm pasifize etme politikalarına rağmen sesimizi duyurmalı ve bizim yaşam alanımız olan yurtlarımızla ilgili alınan kararlarda söz, yetki, karar hakkımız için mücadele etmeliyiz!

İstanbul Teknik Üniversitesi YDG

İstanbul YDG'nin Kampanya Çalışmaları

İstanbul YDG olarak söz, yetki, karar-söz, eylem, örgütlenme talebiyle ilgili yürütülen kampanya dahilinde **24 Nisan** tarihinde basın açıklaması gerçekleştirdik. Ardından **4 Mayıs** günü hem kampanya özelini hem de 1 Mayıs'taki faşist saldırıları içeren bir basın açıklaması yaptık. Birçok eylemde, okul önlerinde bildiriler dağıttık. Özellikle okul önlerinde yapılan dağıtımlar öğrenciler tarafından ilgi gördü. Yapılan duvar gazetelerini, Yıldız Teknik Üniversitesi, Marmara Üniversitesi, İstanbul Teknik Üniversitesi öğrenci panolarında, öğrenci yurtlarına yakın duraklara, Boğaziçi'nde gerçekleştirilen Üniversiteler Sosyal Forumu'nda yaygın bir şekilde kullandık.

Üniversiteler Sosyal Forumu'na dâhil olarak kampanyamızı forumda gündemleştirmeye çalıştık. Duvar gazetelerini yaptığımızda YDG'nin çizgisini, şimdiki çalışmalarını me-

rak eden arkadaşlarla tanıştık. Yine kampanya pullarını okullarda, duraklarda, merkezi bölgelerde yaygın bir şekilde kullandık.

Bunların yanı sıra **11 Mayıs** tarihinde hem kampanya döneminde olmaktan ötürü hem de Mayıs ayının öneminden ötürü İstanbul YDG olarak piknik yaptık. Piknikte İbrahim Kaypakkaya, Mahir Çayan, Deniz Gezmiş ve Mazlum Doğan'ın hayatları anlatıldı. Ardından İbrahim Kaypakkaya'yı diğer devrimci önderlerden ayıran özellikleri, programatik görüşleri anlatılıp tartışıldı. Kürt ulusal sorununu ele alışı, Kemalizm çözümlenmesi, sosyo-ekonomik tahlilleri gibi programatik görüşlerinden söz ederek bunların önemi vurgulandı. Müzik dinletisi yapıldı ve son olarak kampanya tartışıldı. Haziran'ın sonunda bitecek olan kampanyamız ile ilgili çalışmalarımız devam ediyor. **İstanbul YDG**

min öğrencilerin genifi bir kesiminin gündemine olayların girdiğini görmek çok önemli bir yerde dursa da eylem sırasında öğrencilerin gerek sloganları gerek okunan metin daha çok yerelde gözle görünür sorunlarla ilgiliydi. Gerek yerel anlamda gerekse genel anlamda saldırıların son zamanlarda yoğunlaşmasının arkasında yatan sebeplere ya da eğitim sisteminin çürük anlayışına yer verilmemişti.

18 Mayıs Pazar günü ise okuldaki ÖGB'lerden birinin Öğrenci Kolektiflerinden bir arkadaşımız takip ettiği ve sokulduğu yerde öğrencinin kafasına silah dayayarak tehdit ettiği öğrenildi. Artık bu olay öğrenci muhalefetine tahammülsüzlüğün ve genelde yaşanan saldırıların özelde açığa çıkışının son noktasıydı. Bu olayın hemen arkasından yine bir eylemlilikle olay protesto edildi. Bu eylem de okulda dersler bitmiş olmasına rağmen kitlesel geçti. DTCF'den destek vermek için gelen arkadaşlarla birlikte yapılan basın açıklaması "**Kum torbası değil öğrenciyiz!**", "**YÖK polis medya bu abluka dağıtılacak!**" ve "**Faşizme karşı omuz omuz!**" sloganları ile son buldu.

Özetlemek gerekirse Cebeci Kampüsü son yaşanan

olaylarla birlikte açık bir şekilde hapishaneye döndürülmeye çalışılmış hatta bu yolda çok önemli bir mesafe kat edilmiştir. Ancak tabloda bu olumsuzlukların yanında, geç kalınmış olsa da kitlelerin meseleye karşı tepki göstermesi gibi umut verici bir gerçeklik de vardır. Bu noktadan sonra önemli olan kitlenin tepkiselliğini sürekli bir hale getirmek, politik bir temele oturtmak ve buna paralel olarak bu tepkilerin hedef tahtasına genel olarak anti-demokratik eğitim sisteminde yaşanan çürümüllüğü, tüm halk kesimlerine yönelik saldırılar yerleştirmektir. Gençlik "güvenlik" adı altında gündemleflen bu olayların kimlerin dümesine basmasıyla yoğunlaşmasını ortaya koymalıdır. Gerek GSS gerek emperyalist patentli bir takım başka yasalarla bizlerin geleceksizleştirilmesi de, eğitimin hızla ticarileştirilmesi, ucube bir takım sınav sistemleri ile üniversitelerin kapılarının bizlere kapatılması, 1 Mayıs'da, Newroz'da "terörist" grupları dağıtmak adı altında yaşanan halka yönelik saldırılar da aynı merkezler eliyle, temel olarak aynı amaçlar için yürütülmektedir.

Ankara YDG

Kars YDG'den Panel

Uzun bir süreden beridir örgütümüzün gündeminde olan Bologna sürecini biz de çeşitli araçlarla öğrenci gençliğin gündemine sokmaya çalışmaktayız. Özellikle kalıcı örgütler yaratabilmek anlayışıyla başlatmış olduğumuz "Söz, yetki, karar ve örgütlenme hakkımızı istiyoruz" kampanyası bu süreç itibarı ile önemini korumaktadır.

Hem Bologna sürecini kitlelere anlatmak hem de öğrenci gençliği bu sürece karşı kendi öz örgütlerinde örgütleyip sağlam bir karşı tavır geliştirebilmek için üzerimize düşen sorumluluğu (kimi eksiklikleri kendi içerisinde barındırır da) yerine getirmeye çalışmaktayız. Kars'ta ADD'nin haftanın bir günü belirlenen gündemler üzerine sunum ve tartışma ortamı yarattığını öğrendik. Bizler de Kars YDG olarak hem Bologna sürecini hem de kampanyamızı anlatmak hem de bizim bakış açımızla Kemalistlerin bakış açısı arasındaki farkları daha net koyabilmek için çalışmalarına başladık.

Panel günü Bologna sürecinin niteliğinin ne olduğunu ve de hedeflerini açık bir şekilde sunumu yapıldıktan sonra, süreçle ilgili ne yapılacağı yönlü tartışmalar başladı. Bizler de kampanyamızı anlattık, kampanya yönelimimiz doğru bulunmasına rağmen bizim daha somut adımlar atmadığımızdan kaynaklı oradaki insanları harekete geçiremedik. Bu eksikliğimizi tamamlamak için çözümleri tekrardan tartışmak için yeni bir tarih belirledik.

Kars YDG

Geleneksel yasaklı şenlik başarıyla gerçekleşti

13 Mayıs'ta yapılan "**3. Geleneksel Yasaklı DTCF Bahar Şenlikleri**" geçen yıllarda olduğu gibi bu yıl da yönetim-polis-ÖGB işbirliğiyle engellenmeye çalışıldı. Ancak devrimci demokrat öğrencilerin dayanışması ve kararlı duruşuyla gerçekleştirildi. Etkinliği engellemek için her türlü yola başvuran yönetim coşkuyu kırmak için fakültenin elektrikliğini dahi kesti ve buna gerekçe olarak da eğitim öğretimin yüksek ses yüzünden engellendiğini öne sürdü. Dekan bunu bahane ederek 200 civarında polisi fakülteye sokarak eğitim-öğretimi polisin engellemesine yardımcı oldu. Okulda polisin ablukasına ve ses sisteminin mahrum olunmasına rağmen öğrenciler etkinliklerini büyük bir katılım ve coşkuyla sürdürdü. Şenlikte Anadolu'nun tüm kültürel öğeleri bir arada buluştu. Halaylar, horonlar ve folklor gösterileri ile sürdürülen şenlik polisin fakülteyi terk etmesinden sonra üç saat daha sürdükten sonra oyun ve yarışmalarla son buldu.

Ankara Üniversitesi YDG

Sivas'ta faşist saldırı

16 Mayıs Cuma günü gece 23 sularında Sivas Adliye Binasının arkasında yaklaşık 20 kişilik faşist bir grup 7 arkadaşımıza demir sopalarla saldırmış, saldırıya uğrayan 7 arkadaşımız çeşitli yerlerinden ağır şekilde yaralanmıştır.

12 Mayıs Pazartesi günü başlayan Geleneksel Cumhuriyet Üniversitesi Bahar Şenliklerinde devrimci-demokrat öğrencilerin açtığı stantlara tacizde bulunan faşistler şenlik bitiminde gerçek yüzlerini gösterdiler. Bahar şenliklerinde biz de **Demokratik Öğrenci Kulübü** olarak açtığımız standa yönelik yapılan tacizler sonrasında üniversitenin Özel Güvenlik Birimini uyarılmış, çıkacak olaylardan sorumlu olmayacağımızı bildirmiştik. Ancak faşistler arkadaşlarımıza pusu kurarak, hazırlıksız yakalamış ve haince saldırmıştır.

Saldırıyı kınamak için **17 Mayıs Cumartesi** günü saat 13.30'da basın açıklaması yapılmıştır.

Tutuklananlar serbest bırakılsın!

23 Mayıs günü 04.00-05.00 sularında Gençlik Derneği üyesi öğrencilerin evlerine baskın yapılmış, 29 kişi gözaltına alınmıştır. Sivas merkezle sınırlı olmayan ve Divriği'den, Yıldızeli'den gözaltıların olduğu operasyonda baskın sırasında hiçbir gerekçe gösterilmemiş, 24 saat sonrasına kadar avukatlara hiçbir bilgi verilmemiştir. 3 gün gözaltı süresince 25 kişi serbest bırakılmış, 4. gün mahkemeye çıkarılan 4 kişi tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmıştır. Ancak 2 gün sonra tekrar gözaltına alınan 4 kişi 'yasa dışı örgüte yardım yataklık',

'yasa dışı örgüt çalışmaları için alt yapı oluşturma' ve 'yasa dışı örgüt propagandası yapmak' gibi iddialarla tutuklanmıştır.

30 Mayıs Cuma günü saat 16:30'da Selçuk Çay Bahçesi önünde yapılan basın açıklaması ile tutuklanan Gençlik Federasyonu üyesi 4 kişinin serbest bırakılması istendi.

Faşist saldırı ve işbirlikçiler kınandı

Cumhuriyet Üniversitesi bahar şenliklerinin son günü devrimci-demokrat arkadaşlarımıza demir sopalarla saldırılan ve 7 arkadaşımızı çeşitli yerlerinden yaralayan faşistler; **20 Mayıs Salı** günü saat 12:30'da üniversitede merkezi kafeteryanın önünde yapılan basın açıklaması ile kınandı.

Burjuva-feodal basın tarafından sağ-sol çatışması olarak gösterilen ancak sağ-sol çatışması değil faşist terör olduğu vurgulanan basın açıklamasında; sorumluların cezalandırılması istendi.

Basın açıklamasından sonra rektör yardımcısı dağılmanızı istemesine rağmen dövizler ve sloganlar eşliğinde rektörlüğe yürüdü.

Kitle adına 5 arkadaşımız rektörle görüşmüş, şenlikler boyunca yetkililerin uyarıldığı ancak gerekli tedbirler alınmadığı, sorumluların belli olduğu, hatta olay sırasında saldırılan faşistlerden birinin üniversite kimliğini düşürdüğü ve cezalandırılması gerektiği söylenmiştir. Arkadaşlarımız rektörle görüştüğü sırada biz de rektörlük binası önünde oturduk. Eyleme yaklaşık 150 kişi katıldı. **Sivas YDG**

Üniversitelerde büyük şirketlerin sponsorluğunda yapılan ve gençliğin yozlaşmasını sağlayan şenliklere karşı, devrimci ve demokrat öğrenciler kendi şenliklerini yaptılar. İnönü Üniversitesi'nde **YDG, DGH, Gençlik Derneği, SGD, DÖDER** ve Emek Gençliği 19-20-21 Mayıs'ta alternatif şenliklerini yaptılar. Şenliklere İnönü Üniversitesi'nde öğrenci olan ve sivil faşistler tarafından öldürülen **Ümit Cihan Tarho** adını verdiler. Ve bundan sonra her yıl bu şenliklerin yapılmasını kararlaştırdılar.

Şenliklerin ilk günü etkinliklerin neden yapıldığını ve alternatif bir şenliğin neden yapılması gerektiğini anlatan bir konuşma yapıldı. Daha sonra şiirler okundu ve halaylar çekildi. Şenliklerin ilk gününde jandarmanın da baskı vardı. Öğrencileri üstü kapalı şekilde tehdit eden jandarma herhangi bir müdahalede bulunmadı, yalnızca izlemekle yetindi.

Alternatif şenliklerin ikinci günü daha kitlesel ve coşkulu oldu. Türküler ve marşlar hep bir ağızdan söylenip halaylar çekildi. Daha sonra YÖK'ü teşhir eden bir skeç gösterildi. Jandarmanın yoğun bir yığınak yaptığı görüldü, buna rağmen kitle kararlı bir şekilde kendi şenliklerini yaptı.

Üçüncü ve son gün ise en kitlesel katılım sağlandı. Yine şiirler okundu ve halaylar çekildi. Jandarma diğer günlerde olduğu gibi şenliğimize yoğun "ilgi" gösterdi.

Baskılara rağmen katılımın günden güne artması ve herhangibir geri adım atılmaması her şeye rağmen halk gençliğinin kendi kültürüne sahip çıktığını, yozlaştırma politikalarının tutmayacağını ve devrimci ve demokrat öğrencilerin alternatif yarattığı oranda sistemin politikalarının yaşam bulmayacağını gösterdi.

Malatya YDG

İnönü Üniversitesi'nde alternatif şenlik

ay YÖK Genel Kurulunda çalışan sayın bürokratlara minnettarlığımı sunmak istiyorum. Yıllardır "okuma hakkı" diye tutturanlara kontenjanları arttırarak güzel bir cevap veren sevgili YÖK üyeleri ülkemizde nasıl bir değişim olduğunu da böylece göstermiş oldular. Gençleşen ve dinamikleşen ülkemizde bu sene sınava giren her 3 öğrenciden birisi üniversite okuma hakkı kazanacak. Herhalde artık ÖSS'ye hayır, ÖSS=Öğrenci Sömürme Sınavı gibi yaygaralar da diner. Gerçi böyle diyorum ama hâla azmini yitirmeyenler de var. Herkes istediği zaman ÖSS'ye girecek, kontenjanlar artacak kararlarını beğenmeyenler hangi amacı güdüyor anlamadım ki? Vallahi görmek isteyen görür ki ülkemiz oldukça refah bir dönem geçiriyor. Bakınız efendim son dört yılda ülkemizde yaşayanlar ortalama 3 kg daha şişmanlamışlar. Tamam, biz de muhalifiz ama bakın efendim demek ki iyi besleniyoruz ki şişmanlıyoruz. Bundan öte yaygara koparmanın anlamı yok bence. Ezbere söylenen lafların ötesini geçmemiz gerekiyor ki olumlulukları ve olumsuzlukları daha objektif değerlendirebileyim. Mesela ben bu hükümetin açıkladığı İstihdam Paketine karşı olanları da anlayamadım. Ne güzel bir paket açıklanmış ve ülkenin işsizlik sorununa çözüm

bulunmuş ama yok hemen "2010'a kadar işsizlik tavan yapacak", "bu tasarı bu nedenle hiç işe yaramayacak" gibi söylemlerle karşı çıkılıyor. Ne yani bu paket açıklanmasaydı da her şey eskisinden kötü olsaydı daha mı iyi olacaktı? Bize iyilik yaramıyor efendim.

Gereksiz yere bu konuları tartışıyoruz ve beyhude bir çabıyla gündemleştirmeye çalışıyoruz. Ama bu esnada atı alan Üsküdar'ı geçiyor. Bakınız koca İngiltere kraliçesi gelmiş, protokolde skandallar yaşanmış hangimizin haberi var? Mesela sorarım YDG'lilere Sayın Gül'ün yanlış renkte papyon taktığını kaçınız biliyorsunuz? Ya efendim, işte gündemi takip etmezsek bu tartışmalardan haberdar olamayız. Gereksizce debelenip dururuz olduğumuz yerde. Hayır, az kaldı İngiltere Kraliçesi Müslüman oluyordu. Böyle bir şeyin dünyada

yaratacağı etkiyi düşünsenize ama bizim haberimiz bile yok efendim.

Eurovision şarkı yarışmasını izlediğimde de aynı şeyleri düşünmüştüm. Mor ve Ötesi adlı grubumuzun yedinci olduğu yarışmada dönen ayak oyunlarını gözlemlediğimde irkilmeden edemedim. Büyük devletlerin ve onların etrafındaki güçlerin adeta nanik yaparak bizlere bıraktıkları yedinciliği kabul etmemiz mümkün değil. Yarışmayı izlerken kendimi Azerbaycan'daki kardeşlerimize o kadar yakın hissettim ki anlatamam. 12 tam puanı bizlere verdiklerinde gözlerimden yaşlar döktüdü açıkçası. Gerçi Azerbaycan'dan gelen şarkıcıların

giysileri biraz absürttü ama fazla laf etmek istemedim. Gerek kraliçenin ziyareti gerekse de Eurovision şarkı yarışması bende önemli bir bilinç sıçraması yarattı derssem abartmış olmam sanırım.

Evet, sevgili gençler gördüğünüz gibi gündem çok hızlı değişiyor ve çeşitli oyunlarla karşı karşıyayız. Bizler tüm bu gelişmelere karşı uyanık olmalıyız. YDG içerisinde kısa zamanda savunduğumuz doğru görüşlerle hak ettiğimiz yere geldik ama bundan sonra da bize karşı olanların çabalarına tanık olacağız. Gerek ÇARŞI grubunun başına gelenler gerekse de "Deli" şarkısıyla çıkış yapan Mor ve Ötesi'ne Haçlı zihniyetinin yaptıkları bizlere ders olmalıdır. O nedenle "Durmak yok yola devam" diyerek yazımı bitirmek istiyorum. Önümüzdeki ay görüşmek dileğiyle..

nü ettiğimiz yasa dahi bize gösterecektir ki, sistem çokça yollara başvurarak susturmaya çalıştığı devrimci, demokrat, muhalif yayınları çocuk pornografisini engelleme/önüne geçme adı altında saldırılarına zemin hazırlamaya devam etmektedir. Görüldüğü üzere yasa taslağında konumuza ilişkin sadece bir cümle geçmektedir. Amaçlarının ne olduğu aslında çok açık. Sistem her türlü iğrençliği kullanarak, yaygınlaştırarak (her ne kadar aksini söylese de) kâr etmeye bakmaktadır yani.

Çocuk pornografisine ilişkin metaların ticaretinin sadece internet üzerinden değil, hatta daha yaygın olarak CD satışı üzerinden yapıldığı biliniyor. Buradan da internet üzerinde denetim altında tutulmak istenenin çocuk pornosu olmadığı sonucu çıkıyor. Her türlü veri göstermektedir ki, “çocuk pornosuna engel olma” söylemi, gerçek niyetleri gizleyen bir örtüden ibarettir.

Sermaye, oldukça kârlı bir endüstriye dönüşmüş bulunan çocuk pornosu sektörünü tümüyle çökertmeyi asla istememektedir. Bu endüstri sadece ABD’de 3-4 milyar dolar yıllık getirisi olan devasa bir sektör haline gelmiştir.

Bu endüstrinin kurbanları olan çocuklar, başta Kamboçya, Tayland, Kosta Rika, Guatemala, Brezilya, Meksika gibi yoksul ülkelerin çocuklarıdır. Müşterilerse “uygar” ülkelerden! Guatemala 10 milyon nüfusa sahip olmasına rağmen Çin, Rusya ve Kuzey Kore’den sonra bebek ticaretinin en yaygın yapıldığı dördüncü ülke. “Çocuk seks ticareti” karşıtı çalışma yürüten bir avukat şunları söylüyor: “İstedığınız bebeği internetten bile sipariş edebiliyorsunuz. Cinsiyetini, yaşını, rengini ve ne zaman almak istediğinizi belirtebiliyorsunuz. Bazı Avrupa ülkelerinde sipariş edilen bebekler kapıya teslim ediliyor. Yani Guatemala’ya gitmeniz bile gerekmiyor. Sanki bir çeşit ‘insan pizza’ ismarlar gibi.”

Pek kıymetli yasa yapımcılar, çıkardıkları yasalarla çokça övünedursunlar, bu suçtan yakalananlar birer birer salınıveriyorlar. Zaten yaygınlaştırmaya çalışan sistemin işine gelmiyor tabi aksini yapmaktır. Daha geçenlerde in-

ternetten çocuk pornografisi görüntüleri yayımlamak iddiasıyla tutuklu olarak yargılanan Hakan Yılmaz, 1 yıl 8 ay hapis ve 1500 YTL para cezasına çarptırıldı. İstanbul 7. Asliye Ceza Mahkemesi’ndeki duruşmada Yılmaz’ın avukatı Ekrem Baydar, müvekkilinin suç işleme kastı olmadığını belirterek, beraatına karar verilmesini istedi. (Milliyet) İstanbul’da çocuk pornosuna yönelik düzenlenen operasyonlarda aralarında üst düzey yönetici, öğretim görevlisi ve öğretmenlerin de bulunduğu 5 kişi gözaltına alındı ve hemen ardından serbest bırakıldı (Akşam) ve buna benzer onlarca örnek yaşandı.

Yine aynı dönemde Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu (SHÇEK) Genel Müdürü İsmail Barış, çocuk pornosunun çok ciddi bir sorun olduğunu, ancak Türkiye’de fazla abartıldığını söyledi. Burjuvazi, olayın

farkında olduğunu dile getiriyor ancak olayın medyada fazla yer almasını “teşvik edici bulduğundan” **abartılmaması** gerektiği yolunda telkin veriyor.

Yani sistem çeşitli saldırı politikalarıyla geniş halk yığınlarını ezerken iğrençleşmenin sınırını zorluyor. Çocukların böylesi olumsuz bir durum

karşısında hangi travmalarla karşı karşıya kalacağını düşünmek bile tüyleri ürpertirken emperyalizm kendi çıkarları için milyar dolarların döndüğü fuhuş sektörüyle kadın bedeninin sömürülmesiyle kendine rant sağlamak için, bebeklerden tutalım da küçük yaştaki çocukların bedenini vahşice sömürüyor.

Yılın bir gününü çocuklara armağan edince yeri göğü inleterek böbürlenener, açıktır ki bu sömürüleri görmezden gelmek bir yana yaygınlaşması için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Gördüğümüz üzere gittikçe artan bu sömürünün yerimizden kızarak biteceğini beklemek ne kadar gerçek dışıysa, çeşitli göstermelik yasa ve yasaklarla yok olacağını beklemek de bir o kadar gerçek dışıdır. **İnsanlaşma mücadelesi, sözün eyleme geçtiği oranda anlamlıdır ve bu tam da bizim omuzlarımızdaki sorumluluğun içinde kendini bulur.**

Yakın tarihin içerisinde eksikliğini defalarca kez vurguladığımız emekçilerin birbirinden kopuk direnişleri öne çıkarmamız gereken sorunlardan ilki olmalıdır. “Dayanışma” olgusunun zayıfladığı her dönem, hak kazanımlarının da azalmasını beraberinde getirmektedir. Oysaki tarihimizde dayanışmayla yaratılan kazanımların gerçekliği, sarsılmaz varlığı ile durmaya devam etmektedir. İşte 15-16 Haziran, 1986’dan başlayan Bahar Eylemleri ve daha onlarca bu savın kanıtıdır. 1980 Askeri Faşist Cuntasının yasaklamalarını ve baskılarını yakın tarihimizin en kitlesel grevleriyle parçalayan işçi sınıfının ve kamu emekçilerinin 1990-1991 hareketliliği burada fazlasıyla anılmayı hak etmektedir. 1990 ve 1991 tarihlerinde 230 binden fazla işçinin gerçekleştirdiği grevler ve kamu emekçilerinin eylemleri, kamu emekçilerinin sendika hakkını kazanmasında önemli bir faktör olmuştur.

Bugünkü parçalı duruş göz önünde bulundurulduğunda, üzerimize düşen görevin ne olduğu daha iyi anlaşılacaktır.

15-16 Haziran hem kapsamı açısından hem de nesnel koşullar nedeniyle “kendiliğinden” bir kalkışmadır esasta. İşçi sınıfının çözümü kendi ellerinde gördüğü ancak yolunu aydınlatacak meşaleden mahrum olduğu bu süreç, onun hak alma fiilini en masum ta-

birle alçakça engellemeyi görev edinenlere, görkemli bir cevaptır da. Bu iki belirleme elbette ki birbiriyle çelişiyor gibi gözükse de objektif durumun ta kendisini oluşturmaktadır. 15-16 Haziran, objektif şartlar değerlendirildiğinde devrimin yolu olamayacak bir kalkışma olsa da kitlelerin gücü açısından sarsıcı bir örnektir. Sınıf karşıtlıklarını yok sayanlara, sınıf düşmanlarıyla “barış” düşleyenlere net ve berrak bir cevaptır. Çıkış koşulları sınıfın iktidar talebinden şekillenmemiş olsa dahi egemenlerin bu eyleme yönelimi oldukça sert olmuştur. Güç dengesinin kendi lehine olması durumunu eylemi bastırma konusunda çekinmeden kullanan egemenlerin bu hareket tarzı, yazımızın başında da belirttiğimiz gibi görmek isteyenler için

önemli deneyimler sunmaktadır. İbrahim yoldaşın da belirttiği gibi ordudan medet umanların şaşkına döndüğü ve adeta “bir musibet bin nasihatten iyidir” derdiren bir gerçekliktir. 1960 cuntasına ilerencilik payesi biçenlerin bu şaşkınlığı yaşaması elbette ki anlaşılır olmaktadır.

15-16 Haziran, aradan geçen yıllarda yüzlerce belge ve makaleyle değerlendirilmiş toplumsal bir olaydır. Ancak kendi dönemi içerisinde İbrahim yoldaşın değerlendirmelerine sözü bırakmak daha doğru olacaktır:

“İşçi sınıfımızın kendiliğinden gelme mücadelesi 15-16 Haziran’da doruğuna ulaştı. İşçiler bütün burjuva ve küçük-burjuva revizyonist kliklerini tepeleyip geçtiler. 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi ve arkasından gelen sıkıyönetim, bazı kadroların bilincinde önemli bir sıçrama yarattı. Bu arkadaşlar, işçi hareketinden ve onu izleyen zor mücadele günlerinden önemli dersler çıkarırlar.

İşçi hareketi, birinci olarak, devrimin şiddete dayanacağını, bunun zorunlu ve kaçınılmaz olduğunu gösterdi. Aybar-Aren oportünizmine ve bütün pasifist, parlamentarist görüşlere ağır bir darbe indirdi.

İkinci olarak, işçi hareketi, burjuva devlet teorilerine ağır bir darbe indirdi. Halkın kurtuluşunu hakim sınıfların ordusundan beklemenin ne derece ahmakça bir hayal olduğunu gözler önüne serdi. Çünkü işçi direnişi tanklarla, süngülerle, sıkıyönetimle bastırılmıştı. Süngülerin gölgesine sığınan patronlar, sıkıyönetim makamlarıyla birlikte yüzlerce işçiyi işten atmışlardı. Yüzlerce devrimci işçi ve aydın, sıkıyönetim mahkemelerinde yargılandı. Bütün bunlar M. Belli’nin, D. Avcıoğlu’nun ve H. Kıvılcımlı’nın cuntacı hayallerinin ve anti-Marksist-Leninist devlet ve ordu tahlillerinin saçmalığını ortaya çıkardı.

Üçüncüsü, 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi, gerçek kahramanın kitleler olduğunu bir kere daha gösterdi. Ve bir avuç seçkin aydın grubuna dayanarak

WWW.YDCENGLIK.NET

Beklenti Hastalığı

Bir politikayı yaşama geçirirken, bir sorunun üzerine eğilirken hata yapabileceğimizi görebilmeliyiz. Elbette en az hata yapmanın yollarını bulmamız gerekir. Bunun da en önemli yolu öncesince karşılaştığımız soruna dair, uygulayacağımız politikaya yönelik incelememizi derinleştirmemizden geçmektedir. İncelememizin yetersiz oluşu bu sorunu yaşamamızda önemli bir etkindir.

Bir politikanın başarısı, hedeflerin ne kadar yaşam bulduyuyla belirlenir. Aynı şekilde yoğunlaşmış politik süreçler olan kampanyaların da başarısı hedeflerin gerçekleşip gerçekleşmemesiyle birebir örtüşür.

Bir hedefin gerçekleşmesi, farklı şeylerle birlikte, ona harcanan çaba olmadan düşünülemez. Objektif şartların uygun olduğu koşullarda subjektif gücün çabası önemli bir noktada durmaktadır. Süreç boyunca kampanyamız üzerine çeşitli yazılara dergimizde yer verdik. Kampanyamızı değerlendirdiğimiz, kampanyamızın başarılı olabilmesi için objektif şartların uygun olduğu yönlüdür. Bu anlamıyla sürece denk düşen bir kampanyamız vardır. Ancak çalışma tempomu-

zun, sürece denk düşen kampanyamızın başarısı açısından yeterli olduğunu söyleyemeyiz.

Çalışma tempomuzun yetersizliğinin nesnel ve öznel olmak üzere bir dizi nedeni bulunmaktadır. Bunların tamamına değinmek köşemizin sınırlarını aşar. Ancak çalışma tempomuzun yetersizliğinin önemli bir nedeni olarak bekleme hali kendisini göstermektedir.

Hepimiz bir şeyler bekliyoruz. Kimimiz sınavlarımızın başarılı geçmesini, kimimiz arkadaşımızın, dostumuzun, yoldaşımızın bizi "gelip" bulmasını, konuşmasını, kimimiz yorgun bir günün ardından evde akşam yemeğinin birileri tarafından hazırlanmasını bekliyoruz. Örnekler değişebilir ama değişmeyen bir şey varsa o da birçoğu-

Genciz, işsiziz, geleceksiziz...

Ama gelecek biziz!

Birleşmiş Milletler Kalkınma Programının (UNDP) 'Türkiye'de Gençlik' konulu İnsani Gelişme Raporu, ülkemizde 15-24 yaş arasındaki 12 milyon gencin yaklaşık % 40'ının atıl durumda bulunduğunu, işsizliğin gençler için bir numaralı sorun haline geldiğini ve eğitimle ilgili problemlerin de acil çözüm beklediğini ortaya koydu. UNDP'nin hazırladığı bu rapor için gençlerin nasıl karar aldıkları, eğitimleri, siyasi ve toplumsal katılımları ve gelecekle ilgili planlarını incelemek için Türkiye'nin çeşitli büyük şehirlerinin de içinde yer aldığı bir çok ilde 15-24 yaş grubundaki 3 binden fazla genç arasında 'Gençliğin Durumu Araştırması' gerçekleştirilmiş.

ATIL GENÇLİK

Rapora göre, Türkiye'de 15-24 yaşları arasındaki yaklaşık 12 milyon genç, iş bulmak, bir okuldan mezun olmak veya eğitimi terk etmek, bir kimlik oluşturmak, ana-baba evinden ayrılmak veya kendi ailesini kurmak gibi yetişkinliğe geçiş sürecinin güçlüklerinden en az biriyle baş etmek zorunda kalıyor. Bu gençlerin yüzde 30'u okula gidiyor. Ama okuyan gençlerin tümünün diğerlerine göre daha iyi durumda olduğunu söylemek de güç görünüyor. Yaklaşık 3 milyon 600 bin genç çalışıyor ama onların çalışma koşullarının tehlike ve risklerden ne derece uzak olduğu da tam olarak bilinmiyor. Gençlerin yüzde 40'lık bölümünü oluş-

Birleşmiş Milletler Kalkınma Programının (UNDP) 'Türkiye'de Gençlik' konulu İnsani Gelişme Raporu, ülkemizde 15-24 yaş arasındaki 12 milyon gencin yaklaşık % 40'ının atıl durumda bulunduğunu, işsizliğin gençler için bir numaralı sorun haline geldiğini ve eğitimle ilgili problemlerin de acil çözüm beklediğini ortaya koydu.

turan, "ne çalışan, ne de okuyan 5 milyon genç ise atıl durumda" bulunuyor. Rapor, bunların 3 milyonunu da "görünmez gençlik" olarak niteliyor.

Atıl gençliğin, 2.2 milyonunu kadınlar oluşturuyor. Raporda, "En önemlisi ne okula giden, ne iş arayan, evde kalıp çocuklarına bakan veya kısmet bekleyen yaklaşık 2 milyon 200 bin genç kadın, yaşamlarını kendi seçimleriyle kuraabilecek mi" diye soruluyor.

Raporda, fiziksel engellilerin sayısı 650 bin, tüm ümitlerini kaybetmiş ve iş aramaktan vazgeçmiş gençlerin 300 bin, sokak çocukları, sokakta yaşayan gençler ve yerinden olmuşların sayısı da 22 bin olarak ifade ediliyor. Gençlerin "değişimin taşıyıcı gücü" olarak tanımlandığı raporda, bu gerçeğin Türkiye'de kısmen kabullenildiği, gençler arasında yüzde 19'a çıkan işsizlik oranının gençler için fırsatların ne kadar az olduğunu yansıttığı gösteriliyor.

Araştırma sonucunda elde edilen bu tablo bizler açısından çok da şaşırtıcı değil.

Ancak yapılan bu araştırmada bizler açısından eksik kalan bir yanın kaldığını düşünüyoruz. Bu da bütün bu yaşanan tablonun sorumlusunun sistem olduğunun gösterilmemesidir. Ve de bütün bunları halk gençliğine uyarlar larken hiçbir zorluk ile karşılaşmaması, yani toplumun örgütsüz olduğu gerçeğidir. Evet rapora kaldığı yerden devam edelim...

geçmen gerekli. Tabii ki yarıştığın arkadaşlarını geçtiğinde sorunlar bitmiş olmuyor. **Üniversitelerde tablo pek değişmemekte yine kendini ilgilendiren gündemlerde söz söyleme hakkına sahip değilsin.** Öz örgütlülükler kuramazsın, üye olamazsın. En doğal hakkın olan öğrenci derneklerine üye olursan ve çalışmalarını yaparsan soruşturma terörüne maruz kalabilirsin. Ama bütün bunlar yaşanırken faşizmin maskesi olan parlamento seçimlerinde söz söyleyip seçimlerine katılabilirsin!

Petlantonu andıran bu turlardan başarıyla çıkabildiğinde ise diplomalı işsizler kervanına katılıyorsun ve bu kervanda kendine sürekli artılar ekleyerek kendini sermayeye pazarlamaya çalışarak iş bulmaya çalışıyorsun.

Raporda gelecek bir tehlikeden bahsediliyor. Bu tehlikede son yıllarda yaklaşık 10 milyon gencin daha bu kervanda yerini alacağı olarak belirtiliyor ve bunlara bir çözüm bulunması isteniyor. Tabii ki "devletimiz" buna çözüm arıyor, boş durmuyor. Emperyalistlerin bir araya gelerek Bologna projesi ile eğitim politikalarını belirlediklerini biliyoruz. Bunların ülkemizdeki yansımalarını da diplomalardan unvanların kaldırılmasında ve eğitimin paralı hale getirilmeye çalışılmasında, kurslara-sınavlara mecbur bırakılmamızda görüyoruz.

İŞSİZLİK

Raporda, gençlik ve işsizlik konusunda da şu tespitler yapılıyor:

"Son yıllardaki güçlü ekonomik büyüme, buna paralel bir istihdam artışına dönüştürülemedi. Son zamanlarda yapılan kamuoyu araştırmaları, en önemli ekonomik sorun olarak, yüksek enflasyon kaygısının yerini, işsizlik endişesinin aldığını gösteriyor.

Türkiye'de gençlerin en çok istediği şey, doğru düzgün bir iş bulmak. Gençliğin Durumu Araştırmasında gençlerin yüzde 49,1'i en çok istedikleri şeyin iyi bir iş

olduğunu söyledi. Yüzde 18,1 ile saygınlık ve yüzde 16,9 ile sevgi daha arkadan geldi.

Araştırma, genç işçilerin yüzde 22'sinin çıraklığa başlamanın yasal yaşı olan 15 yaşından önce çalışma hayatına girdiğini gösteriyor."

Rapora göre, Türkiye'de gençlik, siyaset mekanizmalarına karşı olumsuz duygular ve güvensizlik besliyor. Gençler, politikanın "dürüst ve adil olmadığına" ve "hak edenin hak ettiği yerde olmadığına" inanıyor. Aynı güvensizlik politikacılara karşı da görülüyor. Gençler, politikacılar için "Yalnızca kendilerini ve yakınlarını kolluyorlar", "Milletin yararına bir şey yapmıyorlar" ve "doğruyu söylemiyorlar" şeklinde görüş ifade ediyor.

Halen bir siyasi partide faaliyet gösteren gençlerin oranı yüzde 4,7'yi aşmıyor. Geri kalan yüzde 95,3'ün dörtte üçü ileride de, bir parti içinde yer almayı düşünmüyor.

Halkımızın örgütsüz olması, halk gençliğinin de bu örgütsüzlükten nasiplenmiş olması, karşılaştığı sorunlarda örgütlü değil bireysel mücadele etmesi, emperyalistlerin ülkemizdeki uşaklarını daha bir pervasızlaştırıyor.

Eğer sorun halka karşı bir saldırı ise ve iş bunu uygulamaya geldiğinde gerisi teferruattır mantığıyla topyekûn saldıran egemenlere karşı elbette ki örgütlü olunmalıdır. **Şu günlerde yürüttüğümüz "Söz, yetki, karar ve örgütlenme özgürlüğü istiyoruz" kampanyamız örgütsüzlüğün, sistemden hiçbir beklentinin kalmadığı, umutsuzluğun boy verdiği şu günlerde halk gençliğini kucaklamanın en önemli aracıdır.** Bulduğumuz alanlarda tutarlı bir anti-emperyalist, anti-feodal ve anti-faşist mücadele yürütmek, bunların yaşamımızdaki uzantılarına karşı söz söylememiz, örgütlenmemiz ile yaşam bulacaktır. Son olarak şu anki tablo itibarıyla evet genciz, işsiziz, geleceksiziz... Ama unutmamak gerekir ki gelecek de biziz!

Kaynak: www.undp.org

İzmir'den bir YDG'li

Egemenler halk gençliğine ne verebilir ki!

Her yıl kutlanan 19 Mayıs bayramı gençliği düzene yedeklemeye ve şovenizme hizmet etmeye çağırıyor. Ülkemizde egemenlerin 19 Mayıs'ta yaptığı budur. Sınıflı toplumlarda her sınıf kendi ideolojisini gençliğe vermek ister. Ülkemiz egemenleri de kendi ideolojileri olan Kemalizmi "milli" günlerinde halk gençliğine verme çabası içinde. Halk gençliğini işsizliğe mahkûm eden, bilimsel, parasız, anadilde demokratik eğitimin önünde engel olan ülkemiz egemenleri 19 Mayıs'ı Gençlik Ve Spor Bayramı ilan ederek kendi faşist propagandasını yapıyor.

20 Mayıs 1938'de kabul edilen bir yasa ile Gençlik Ve Spor Bayramı ilan edilen 19 Mayıs, 70 yıldır stadyum törenleriyle, yalanlarla dolu bir tarihin kahramanlık şiirleriyle, şoven marşlarla kutlanmaya devam ediyor. Liseli gençler notla, disipline gönderilmekle tehdit edilerek bu kutlamalara zorla katılıyorlar. Stadyumlarda şaşalı fakat boş gösterilerle gençlere ne kadar ilerleğimizi insandan yapılan kulelerin yüksekliği ile anlatmaya çalışıyorlar. Gençliğin olduğunu iddia ettikleri bu bayramda gençliğin fikrini almak şurada dursun onların etek boylarıyla, kılık kıyafetleriyle uğraşıp duruyorlar. Hele Kürt kelimesine bile tahammül edemeyen, onların ulusal varlıklarını baskı altında tutan, onları yok sayan zihniyetin Kürt

gençliğinin bu bayramı kutlamasını istemesi neye hizmettir?

Egemenler kendi rejimlerinin meşruluğuna ve değişmezliğine kitleleri inandırmak, gençleri gerçek dışı yalanlarla kandırıp, onları düşünemez, sorgulayamaz, gerçekle-yalan, doğru ile yanlış arasında ayırım yapamayan, apolitik, edilgen hale getirdiğini; emperyalist patentli yasalarla mesleki haklarımıza saldırarak bizleri ucuz iş gücü hale getirdiğini rahatlıkla görebiliriz. İşçilerin, köylülerin örgütlenmesini engelleyen egemenler halk gençliğinin söz söylemesine bile tahammül edemiyor.

Onların istediği gençlik YÖK Başkanı Yusuf Ziya Özcan "üniversiteleri paralı hale getirmek gerek" dediği zaman onları alkışlayan bir gençliktir. Onların istediği gençlik, Kürtleri Sakarya'da linç etmek isteyen gençliktir. Onların istediği gençlik, üniversitelerde şenlik adı altında her türlü yozlaşmaya göz yuman, buna katılan gençliktir. Onların istediği gençlik, haklarımıza saldırılar olurken sessiz kalan bir gençliktir. İşte bizlere verdikleri bayram da ancak onların istediği gibi olursak kutlayacağımız 19 Mayıs'tır. Halk gençliği olarak bizlere düşen de 19 Mayıs'ta ihtiyacımız olmadığını haykırmak, örgütlenmek ve bu düzeni değiştirerek yerine Yeni Demokratik bir ülke kurana kadar mücadele etmektir.

Malatya'dan bir YDG'li

Ülkemiz egemen sisteminin bizlere yönelik saldırıları artmakla beraber farklılıklar göstermektedir. İlköğretim çağında başlayan ezberci ve anti-bilimsel eğitim, eğitim ömrümüz boyunca varlığını devam ettirmektedir. Üretimden kopuk, bilimsel araştırmalardan uzak ve sadece oku-anlat mantığına dayalı eğitimin bizlere bir katkısı olmayacağı gibi oldukça da yetersizdir. Gerek günümüzde gerek daha öncesinde ilköğretim ve ortaöğretimde eğitim gören ve bu eğitim sonrasında en büyük engel olan ÖSS engelini aşmaya çalışan milyonlarca öğrenci olmuştur/olmaktadır/olacaktır. Her yıl ÖSS mağdurları birikmekte, sınavı kazanamayan gençler psikolojik sorunlarla karşılaşmakta, hatta yaşamlarına son veren gençlerin haberi gelmektedir.

Tüm zamanını bu sınava ayıran ve her türlü sosyal aktivitelerden uzak kalan bizler, bunlara rağmen eşit şartlara sahip olamıyoruz. Kolejlere okuyan öğrenci ile devlet okullarında okuyan bizler arasında oldukça fazla fark bulunmaktadır. İlköğretim ve ortaöğretim boyunca sürekli bir ekonomik saldırıya maruz kalırken bu durum ÖSS'de de kendini göstermektedir. Ve devamla bu durum kurtuluş olarak gösterilen

üniversitelerde de var olmaktadır. Oysa devlet okullarının parasız olduğu her seferinde vurgulanmaktadır.

Her sene yaklaşık 1 milyon öğrenci ÖSS mağduru sayılırken sistemin bu duruma müdahalesi her sene yeni bir şeyle gündemleşmektedir. Bu sene İngiliz modeli olarak önerilen bu modele baktığımızda yine iç açıcı bir şey olmadığını göreceğiz. İngiltere'de ülkemizdeki gibi sınav

sistemi olmasa da kastedilen sınavlara tekrar tekrar girebilme hakkına sahip olabilmemizdir. Sınavsız bir üniversiteden bahsedilmemekte ya da eğitimin içeriğinde ciddi bir değişiklik sunmamaktadır. Yine ezberci dayalı, anti-bilimsel, şoven ve biz öğrencilere anti-demokratik uygulamaların varlığı devam etmektedir. Bizler herkese okuma hakkını savunurken herkesin üniversitelere yerleşmesini değil, bilimsel, yeteneğimize göre bir eğitimden bahsetmekteyiz. ÖSS kaldırılıns talebimiz eşit, demokratik bir eğitim talebidir. Parasız, anadilde eğitim talebidir. Yoksa günümüz eğitim koşullarında ÖSS'nin tek başına kaldırılması bir anlam ifade etmemektedir/etmeyecektir.

Mersin'den bir YDG'li

ÖSS kaldırılınsın!

Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim!

tirilmekteydi. **Devrimci gençlik hareketi içinde son dönemde artan tartışmaların da etkisiyle bizim netleştiğimiz konu DGH'nin pasifist ve tasfiyeci hat'ta daha da derinleştiği ve yoluna tehlikeli bir hat'ta devam ettiği**dir.

Dolayısıyla ana konusu DGH'nin pasifist ve tasfiyeci bir hat'ta olduğuna dair YDG'nin var olan tespitinin güncel örneklerle göstermeye çalışan yazımızın neden bu kadar mutsuzluk yarattığını anlayamadık. Bununla beraber cevap yazısında iddia edildiği üzere yazıyı hazırlarken DGH'nin mevcut belgelerinin hesaba katılmadığı iddiası da temelsizdir. ("Ne acıdır ki YDG, DGH adına vardığı tüm bu talihsiz yargıları kaleme alırken bir kez olsun dönüp arşivine bakmamış görünmektedir. Sıkça tekrar ettiğimiz ve edeceğimiz üzere YDG, DGH'nin resmi belgelerini değerlendirmemiştir.") Öyle ki yazımızı okuyan herkes tespitimizi temellendirirken DGH'nin farklı dönemlerde GMYK veya SB imzalı yayımladığı yazılardan ve DGH program ve tüzüğünden yararlandığımızı anlayacaktır, yazımızın içinde yapılan alıntılarda bariz şekilde kaynaklar gösterilmektedir.

Genç-Sen konusu

Eleştirimizi arkadaşlar şöyle özetlemektedir: "YDG'ye göre DGH, siyasal ve örgütsel anlayışta hâlihazırda "pasifist" ve "tasfiyeci"dir. Dolayısıyla DGH'nin "Genç-Sen" üzerine öne sürmüş olduğu düşünceleri, temelden yanlış ve eksiktir. Ek olarak YDG, DGH'nin konuya ilişkin yayımlamış olduğu tutumunu da derinlikli görmemektedir ve tartışılabilir bulmadığını ifade etmektedir". DGH'nin Genç-Sen yazısında ifade edilen görüşler üzerinden yaptığımız eleştiri yazısında, alıntıda bahsi geçen bir vurgu bulunmamaktadır. Tam tersine DGH'nin belgesini tartışmaya değer bulduğumuz için eleştirmekteyiz. DGH'nin yaklaşımının temelden yanlış ve eksik olduğu üzerine bir vurgu da yazımızda yoktur. Zaten olsaydı tahminimizce alıntısıyla beraber kanıtlanabilirdi. Ayrıca arkadaşlarımızın DGH'nin yaklaşımını YDG'de çıkan "**Genç-Sen Üzerine**" başlıklı yazıdan uzun alıntılarla kanıtlamaya çalışması da isabetsiz olmuştur.

Bizler Genç-Sen üzerine yazımızdan aldıkları alıntılardan anlaşılacağı üzere bazı konularda DGH'li arkadaşlarla ortak düşünmekteyiz. Özetlersek, Genç-Sen'in DİSK tarafından kuruluyor olması DİSK'in mevcut niteliğinden kaynaklı oldukça sorunludur. İkincisi merkezden-yerele örgütlenme anlayışını eleştiriyor ve yerel-

den-merkeze, aşağıdan yukarıya örgütlenme modelinin doğru olacağını, ancak bu şekilde kitlelere dayalı gerçek bir kitle örgütünün ortaya çıkabileceğini vurguluyoruz. Ayrıca Genç-Sen'in içinde yer alan çeşitli örgütlerin aralarında devam eden dar grupçu tartışmaların-hesaplaşmaların zarar verdiğini savunuyoruz. Elbette ki sendikayı "denenmemiş bir araç" olarak tanımlayıp bundan medet ummanın da yeterince politik bir yaklaşım olmadığı açıktır. Zaten DGH'la bu konularda ortak düşündüğümüz için DGH'ı Genç-Sen yazısı dahilinde değerlendirmek yerine politik yönelimini ayrı bir yazı konusu olarak ele aldık.

Bir konuda ortak sonuçlara varmamız yeterli değildir. Sonuca varış yolumuz da önemlidir. **İşte biz DGH'ı bu sonuca varırken izlediği yoldan dolayı eleştiriyoruz.** DGH sendika fikrini eleştirirken ve Genç-Sen'de olmayışını temellendirirken akademik-demokratik mücadeleyi reddetmekte, üniversitelerin orta-üst sorunların ayrıcalığına dönüştüğünü, "tamamıyla" siyasal mücadelenin gerekli olduğunu savunmaktadır. Bu tespit, önceki belgelerde yer edindiği gibi cevap yazısında da mevcuttur: "Üniversiteye giriş ve okuyabilme koşullarının bir ayrıcalığa dönüştüğü günümüzde, bu ayrıcalıklı kesimlerin de (örneğin otopark gibi) sorunlarını kapsamakla yükümlü olacağını, dolayısıyla tüm bir öğrenci gençliğin salt akademik-ekonomik zeminde örgütlenme programı ve aracının, bu kitlenin tümüne hitap edebilme konusunda dahi nesnel bir takım eksik temelleri olduğunun tartışması içerisinde zikredilmektedir". Biz burada da görülen DGH'nin akademik-demokratik mücadeleye yaklaşımını eleştiriyoruz. Her ne kadar hem bu yazıda hem diğer belgelerinde hem de program-tüzükte akademik-demokratik mücadeleye katılım, önem verme üzerine yaklaşımlar sergilense de alıntıda özetlenen ve diğer belgelerde de sıkça geçen "üniversitelerde okuma ayrıcalığı dönüşmüştür" tespiti buna temel olmaktadır ve bizim tartışmak istediğimiz de budur.

AB'ye uyum süreci adı altında üniversite eğitiminin her geçen dönem daha fazla ticarileştirildiği, sermayenin daha rahat ve uygun koşullarda, kendi taleplerini daha açıktan ifade ederek üniversitelerden yararlandığını, okumak için sermayenin taleplerine daha fazla cevap vermek gerektiğini, bunun da halk gençliğinin yaşamını zindana çevirdiğini vurguluyoruz. **Ancak üniversiteler bir bütün olarak ayrıcalık haline dönüşmeyecek, kapılar emekçi çocuklarına tama-**

YDG'liler örgütsel gücüne ve alanın gerçekliğine göre esas-tali ayrımını yapmakta, ona göre hangi kitle örgütlerinde nasıl bir politika doğrultusunda çalışacaklarına karar vermekte ve mümkünse her alanda birden fazla kitle örgütünde çalışarak kitle örgütlerinin mücadelelerinin ortaklaşması için de çaba harcamaktadır. Bu bir çelişki değildir, oldukça doğaldır.

LÖB'lerde, TMMOB ve Eğitim-Sen'in gençlik kollarında, kulüplerde ve yeni bir oluşum olan Genç-Sen'in bazı şubelerinde faaliyet yürütmektedir. Yine YDG'nin çeşitli kültür, hemşeri, çevre örgütlerinde de çalışmaları mevcuttur. YDG'liler örgütsel gücüne ve alanın gerçekliğine göre esas-tali ayrımını yapmakta, ona göre hangi kitle örgütlerinde nasıl bir politika doğrultusunda çalışacaklarına karar vermekte ve mümkünse her alanda birden fazla kitle örgütünde çalışarak kitle örgütlerinin mücadelelerinin ortaklaşması için de çaba harcamaktadır. Bu bir çelişki değildir, oldukça doğaldır. Bir kitle örgütü olarak kurulan Genç-Sen'in de içinde demokratik imkanlar olduğu müddetçe ve bağımsız bir öğrenci derneği kurmanın koşulları yeterli olmadığı takdirde yer alabileceğimiz bilinmektedir. Şube veya merkezi düzeydeki tartışmaların birçoğunun kitlelerden kopuk olması bir sorundur ancak Genç-Sen'in katıldığı ve düzenlediği pratikler üzerinden kitle çalışması yapmak mümkünse, burada ilişkiye geçilebilen kitleyle bu tartışmaları bertaraf edebilmek için emek harcamak boşuna bir girişim olmayacaktır. Tekrarlamak gerekirse, YDG açısından öğrenci dernekleri kitle örgütleri içinde esaslı oluşturmaktadır ve diğer kitle örgütlerindeki çalışmalarımız bu amaca ulaşmaya yardımcı olacak şekilde ele alınmaktadır.

Üslup üzerine

Kitle örgütlerin konusuna geçmeden önce değinilmesi gereken birkaç noktayı daha ele almanın faydalı ol-

duğunu düşünüyoruz. Ayrı bir tartışma konusu olmakla beraber tali görünse de DGH'lı arkadaşları oldukça rahatsız eden üslup, yöntem ve eleştiri gibi işin edebi yönüne değinmemek büyük eksiklik olsa gerek. Bu bölümde kısaca, en kaba şekliyle nesnel bir eleştiri yazısının en temel birkaç noktasını hatırlatmak istiyoruz.

DGH, kendisine yöneltilen eleştirilere cevap niteliğindeki açıklamalarında belirttiği gibi yazıyı oldukça öznel bulmuştur. Öncelikle şunu belirtelim ki her edebi tür gibi "eleştiri" de öznel bir çalışmadır ama onu edebi ve bilimsel kılan, olabildiğince öznellikten kurtaran belli başlı kuralları vardır ki bu kuralların en başında; **eleştirilen ya da incelenmek istenen durumu somut verilerle ortaya koymak gelir.** İşte ne gariptir ki DGH, hem bilimsellikten ve gerçeklikten söz edip hem de eleştirinin neredeyse özünü oluşturan bu unsuru görmezden gelmekte ve dahası bunu yanlış bir yöntem olarak ele almaktadır. DGH, YDG'nin seçtiği örneklerin ön kabullerini, yargılarını temellendirme gayreti uğruna verildiğini ve dahası bunun "bir yöntem yanlışı" olduğunu söylemektedir ki bunu söyleyerek kendisi büyük bir yanlışa düşmektedir. ("YDG, DGH'nin siyasal doğrultusu ve örgütsel yapılanmasına dair ortaya koyduğu tartışmasını, hâlihazırda kendisinde DGH'ye dair mevcut bulunan sonuçtan, fikrîsel tutumundan başlayarak örmektedir.") **Bu bir "yöntem yanlışı" değil, aksine eleştiriyi nesnel ve bilimsel kılan en doğru ve en kilit yöntemdir.** Aslında yargıyı güçlendirmek için bu somut örnekleri vermemek çalışmayı öznel kı-

kendi içerisinde de bir netliğe kavuşmuş olduğunu söyleyebilmek zor görünmektedir.” “YDG, tüm kamuoyunun yıllardır bildiği bu gerçeği, kendi içerisinde yaşadığı kuvvetle muhtemel olan tartışmalar uğruna, ciddi şekilde tahrif etmeye kalkışmıştır.” DGH’lı arkadaşlarımız bizim eleştirdiğimiz konuya değinmemek ama bir yandan da cevap vermiş görünmek için, aynı zamanda da üslup-yöntem üzerine belirlemeler yaparak yazıdaki arabesk havayı dağıtmak istese de YDG’nin uzun süredir kitleye açık şekilde kendisi ve devrimci gençlik hareketi üzerine yaptığı tartışmaları alıntıda olduğu şekilde verdiğinden başarılı olamamaktadır. Eleştirilerimize cevap vermek yerine önce eleştirinin biçimiyle uğraşmakta, sorulmayan sorular üzerine sayfalar doldurmakta, sonunda da tahminlerde bulunarak eleştirdiğinin aynısını yapmaktadır.

Dergimizde uzun zamandır kitle çizgimizi, çalışma tarzımızı sorgulayan, tartışmaya açan ve bu konuda daha derinlikli bir bakış açısını göstermeye çalışan yazılara yer verilmektedir. Tartışmamızın özgünlüğü ise farklı görüşlerin karşılıklı çatışmasından öte ortak paydalar üzerinden bugünü sorgulamak, kitleleri kucaklamak-kitlelerle bağ kurmada sıkıntılar yaşayan örgütsel yapıyı doğru yönde aşmak, bu amaçlı deneyler yapmak, gençlik hareketi üzerine araştırma-incelemeye önem vermektir. Dolayısıyla örgütsel veya politik anlamda bir sıkıntımız yoktur, gayet canlı ve verimli tartışmalar yaşanmakta, bunun sonuçları zaman zaman dergimizde de yayımlanarak deneyim hanemize kalıcı olarak eklenmektedir. Dolayısıyla bu yaklaşımıyla yazar arkadaşımız kendi eleştirdiği yönetime başvurarak ciddi bir hata yapmıştır.

Ancak bununla da sınırlı kalmamaktadır. YDG’nin kendi iç tartışmalarını ne kadar yansıttığı üzerine tahmin yine de kabul edilebilir. Ancak bununla yetinilmemekte, yazının amacı üzerine yeni bir tahmin daha sunulmaktadır. Bu tahminde YDG gizli hesaplar peşinde koşmakla, DGH içinde önderlik-taban ayrımı yapmaya çalışmakla, açıkçası örgüt bozgunculuğuyla itham edilerek hakaret sınırlarındaki tura devam edilmektedir. “Son olarak, YDG’nin yazısında (bilinçli olarak yaptığını düşünmek istemediğimiz) bir yanı sıra da değinmek gerekecektir. YDG’nin, yazısı içerisinde, dikkatli vurgularla “DGH önderliği”, “GMYK” ve “SB” ifadeleriyle, bu kurumlarımızı DGH’nin dışında, onun ortak aklı ve iradesinin üzerinde bir yerde değerlendirdiği ve haksız eleştirilerini bu iç örgütsel kurumlarla

özellikle ilişkilendirdiği görülmektedir. Bu da bir başka ciddi hatadır.” “DGH içerisinde, YDG’nin sanki varmış gibi sunduğu siyasi-örgütsel ayrımlardan (önderlik-taban gibi), farklılıklardan bahsetmek, bununla amaçlanan her ne ise, yanlış bir hesaptır. Biz, bu amacı zikretmekten imtina ederiz. YDG’nin böylesi yanlış bir tutum içerisinde olabileceğini düşünmek istemiyoruz.”

Düşünmek istenmediğinin belirtildiği yazıda tam da imtina edilen şekilde düşünüldüğü ve düşünmeye sevk edildiği bariz şekilde bellidir. Biz DGH’lı arkadaşlarımızı za imtina etmemeleri, düşüncelerini açıkça ifade etmeleri ve “hesap”larımızı kanıtlamaları çağrısında bulunuyoruz. Bu söylemler dahi bir yazının okunup anlaşılmasında ne derece sıkıntı çekildiğini bizlere göstermektedir. YDG bugün devrimci gençlik hareketindeki durumu, sahip olduğu politikaları, faşizm karşısındaki duruşu ve tarihsel geleneğiyle onurlu bir yere sahiptir, özel-küçük hesapların peşinde koşmak, hele ki dost bildiği bir örgütün içinde sorun yaratmak gibi bir derdi olamaz. Yazımızı okuyan herkes net şekilde görecektir ki, yazıda bahsi geçen GMYK, SB, DGH önderliği gibi kavramlar yazıyı hazırlarken yararlandığımız belgeleri vurgulamak, eleştirdiğimiz, alıntı yaptığımız belgedeki imzayı göstermek amacıyla kullanılmaktadır. Yazımızın belirli bölümlerinde, belirli belgelerin eleştirisi öne çıktığından bu ayrımlara başvurmak, imzaları göstermek yazımızın nesnellliğini test etmek isteyecekler açısından kaynak niteliğindedir.

Bizler polemik-eleştiri yazılarını hesaplar peşinde koşmak, diğer örgütlerin içinde huzursuzluk yaratmak veya “insan kapmak” amacıyla hazırlamayız. **Devrimci gençlik hareketi içinde canlı, verimli, demokratik bir tartışma ortamının yaratılmasına katkı sunmak, farklılıklarımızı ele alarak politik gelişimi sağlamak, örgütlerin bu tartışmalar üzerinden birbirine yakınlaşmasına, sıcak ilişkiler kurmasına hizmet etmek amacıyla eleştiririz.** Eleştirilerde elbette hakarete varmamak ve görüşleri temellendirmek kaydıyla farklı üsluplar, “kışkırtma”lar, sert ifadeler kullanılabilir. Ancak eleştirilerin doğru ve verimli bir yönde ele alınabilmesi için ithamlara özen göstermek ve altını doldurmak gerekmektedir.

Kitle örgütü meselesi

Bizim eleştirimizin önemli konularından birisi de kitle örgütleri anlayışını tartışmaktır. DGH’a yönelik

yalist programatik görüşleriyle birleşerek, pratik-politikada bir siyasi çizgiye dönüşen örgütsel hamleleriyle, gençlik kitleleri içerisinde yaratacağı etki içerisinde örgütlenecektir". Öncelikle tekrar pahasına belirtmeliyiz ki kitle örgütlerine ideolojik merkezilik-ortaklık aranmaz. Kitle örgütlerine üye olmak isteyenlerde ideolojik sağlamlık-birikim sorgulanmaz. İdeolojik birlik partilerde aranabilir. Yine bu "güzel" ve iddialı lafları sıkça tekrarlayan SB, belgesinde söz konusu ideolojinin isminden bir türlü bahsedememiştir. Sıkça "bilimsel sosyalizm" denilerek, söz oyunu yapılarak bu tasfiyeci tutum ge-

çiftirilmeye çalışılmıştır. Oysa kimden, neyi saklıyoruz? Bilimsel sosyalizmin bir diğer adı Marksizm-Leninizm-Maoizm'dir. DGH bildiğimiz kadarıyla kendisini Maoist bir örgüt olarak tanımlamamaktadır. Bu nedenle de kulağa daha "hoş" gelen "bilimsel sosyalizm" öne çıkarılmaktadır.

Yine yazıda temel bir görev olarak "proleter ahlaki içselleştirmek" konulmakta ve DGH'lılığın proleter devrimcilik olduğu iddia edilmektedir. "IV)"**Proleter Ahlakı**" **İçselleştirelim, Çalışma Tarzımızı Yeniden ve Yeniden Gözden Geçirelim**". "**DGH'li olmak, DGH şahsında somuta indirgenmiş bir programdır, dünya ve yaşam görüşüdür, seçenektir, kültürdür, proleter devrimciliğidir**".

Bahsini ettiğimiz yazıda Nisan sayısındaki eleştirilerimize temel olabilecek daha çok örnek vardır ancak sayfa sayısının sınırlı olması ve periyodik bir dergide yayımlanan eleştiri yazılarının derginin genel bütünlüğünü bozacak hacimde olmaması gerektiğinden bunlara yer vermeyeceğiz. **Ancak üstteki alıntılar da DGH'nin bu konuda sahip olduğu tasfiyeci tutumun açıklıkla devam ettiğini, her belgede daha bariz ve açık şekilde kendisini gösterdiğini kanıtlamaktadır.** Bu anlamda DGH'lı arkadaşlarımız bize alıntı yaptığımız için eleştirilerde bulunacağına bu alıntılara yol açan yaklaşımla uğraşmalıdır.

Kitle örgütleri anlayışı, parti-DKÖ ilişkisi vb konular örgütlerin iç işleyişlerini ilgilendiren konular değildir. Devrimci hareket içerisindeki en önemli tartışma konularından birisidir ve konuyla ilgili geniş bir kütüphaneye bulunmaktadır. Tasfiyecilik genel anlamıyla devrimci değer ve ilkelerden vazgeçme veya bu değer ve ilkeleri kendileriyle bağdaşmayan örgütlere yüklemekse DGH'a yönelik tasfiyecilik eleştirisinin temelsiz olmadığı anlaşılmaktadır.

Kitle örgütleri anlayışı, parti-DKÖ ilişkisi vb konular örgütlerin iç işleyişlerini ilgilendiren konular değildir. Devrimci hareket içerisindeki en önemli tartışma konularından birisidir ve konuyla ilgili geniş bir kütüphane bulunmaktadır. Tasfiyecilik genel anlamıyla devrimci değer ve ilkelerden vazgeçme veya bu değer ve ilkeleri kendileriyle bağdaşmayan örgütlere yüklemekse DGH'a yönelik tasfiyecilik eleştirisinin temelsiz olmadığı anlaşılmaktadır. Proleter devrimciliği, MLM ideolojisi, iktidar için savaşmayı, halka ve halk gençliğine politik-ideolojik önderlik görevini; programı, işleyişi vb özellikleriyle gerçek sahiplerine bırakmak en doğru olanıdır.

gilizcede chess, Almancada şah, Fransızcada echecs olarak adlandırılır.

Satranç eski satranç ve modern satranç olarak iki döneme ayrılır.

Eski Satranç

Günümüz modern satrancından ayıran özellikler:

- 1- Vezir ancak bir kare çapraz gidebiliyordu.
- 2- Filler taşların üzerinden atlayabiliyordu (bir kare)
- 3- En kuvvetli taş kale idi.
- 4- Kale dışında hiçbir taş iki kare ilerleyemezdi.

5- Eski satrançta mat etmek için, daha doğrusu oyunu bitirmek için iki yol vardı. Birincisi; rakibin bütün figürlerini ortadan kaldırıp sonra şahı hücum etmek. İkincisi; pat bırakmaktır.

Çünkü bu kurallarla açılış ve oyun ortası çok yavaş ilerliyordu ve o dönemlerde zaman (saatle oynamak) söz konusu değildir.

Modern Satranç

Satranç reformu eski satranç felsefesini ortadan kaldırdı ve açılışlar teorisi ortaya atıldı. Buna ait ilk belgeler iki el yazması ve Lucena'nın basılmış kitabıdır.

En eski kitaplardan bir tanesi de "vetula" adlı eserdir. Bu kitapta Venüs'e kur yapan

Merih'in oynadığı oyun yazılmaktadır. Birkaç sene sonra Göttingen Üniversitesi'nde saklanan bir Fransız el yazması yazılmıştır. Eserde 12 tane açılış bulunmaktadır.

Konuyla ilgili ilk basılmış eser İspanyol Lucena'nın ders kitabıdır. (1497) Bu eserde on bir açılış incelenmiştir. Luce ve Damiano'nun kitapları orta dereceli amatör çalışmalarındadır. Kuvvetli satranççılar elli sene sonra eserlerini çıkardılar. İspanyol papazı Ruy Lopez ülkesinin en kuvvetli satranççısıdır. Roma'ya 1559 yılında gelip iki İtalyan ustasını yenmiştir. Günümüzde satranç hızla ve popüler bir şekilde yayılmıştır.

Modern Satrancın Kilometre Taşları

1575'te ilk uluslararası satranç müsabakası Madrid'de Kral II. Philip'in sarayında yapılmıştır.

1700'lü yıllarda satranç kafeleri moda olmaya başladı.

1749 Fransız Phildor, Suriyeli Stamma'yı 8-2 yendi.

1783 Phildor aynı anda üç kişiyle oynayarak ilk çoğul

gösteriyi gerçekleştirdi.

1795 Phildor öldü. Verdoni, Sarratt ve Deschal Pelles sonraki otuz yılın en kuvvetli satranç ustaları oldular.

1804 yılında ilk posta yoluyla maç Breda ve Hague arasında oynandı.

9 Haziran 1813 tarihinde ilk kez Liverpool Mercury günlük gazetesinde köşe ayrıldı.

1836 yılında ilk satranç dergisi Paris'te "La Palamade" adı altında yayınlandı.

1854 yılında ilk problem yarışması Londra'da düzenlendi ve Grimshaw kazandı.

1857 yılında Morphy aynı anda elli bir kişiye karşı oynadı.

1878 yılında telefonla üzerinden ilk satranç maçı Derbyshire'da oynandı.

1881 British Chess Magazin yayın hayatına başladı.

1883 Londra turnuvasında ilk kez satranç saatleri kullanıldı.

kullanıldı.

1886 yılında ilk resmi dünya şampiyonluk maçı Steinitz ve Zukertot arasında oynandı. Steinitz dünya şampiyonu oldu.

1902 yılında ilk radyo ile maç Atlantik'te gerçekleşti.

1924 yılında Uluslararası Satranç Federasyonu kuruldu. IFSB (International Fernschach Bund)

1950 yılında FIDE satrançta unvanları vermeye başladı. GM (Grand master=büyük usta). IM (International master=uluslararası usta).

1957 yılında kadınlar olimpiyatlara dahil edildi.

1958 yılında bilgisayarlar satranç oynamaya başladı.

1967 yılında satranç oskarı verilmeye başladı.

1972 yılında Fischer dünya şampiyonluğunu Ruslardan kapandı ilk batılı dünya şampiyonu oldu.

1975 yılında Fischer satrancı bıraktı. Milyon dolarları reddetti.

1978 yılında FIDE unvanlara ekleme yaparak FM (FIDE USTASI=FIDE MASTER) unvanı getirdi.

1992 yılında 52 yaşındaki Fischer satranca dönüş yaparak Spussky ile rövanş karşılaşması yaptı ve kazandı.

1997 yılında **Garri Kimowitsch Kasparow, Deeper Blue** adlı bilgisayara 3,5- 2,5 kaybetti.

Devam Edecek

Amed'den bir YDG okuru

Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesi tarafından tarım işçisi kadınlar arasında yapılan bir araştırmada, tarım işçisi kadınların en büyük hayalinin 'ev hanımı' olmak olduğuna yer veriliyor. Hatta tarım işçiliğinden kurtulmak için küçük yaşlarda evlenmeyi düşünen genç kadınlar bile var.

Tarım işçisi kadınların hayallerinin 'ev hanımlığının' ötesine gidememesinin nedenlerini anlayabilmek için onların yaşam koşullarına değinmek gerekiyor.

ÇATOM (Çok Amaçlı Toplum Merkezi) geçtiğimiz yıl içerisinde, kadının uğraş ve iş yükü üzerine merkezlerde ve kırsalda 4 ayrı ekiple bir araştırma yapmış. Bu araştırmadan çıkan sonuçlar, giderek daha ağır şartlarda çalışma dayatılan tarım işçisi kadınlarla ilgili genel tabloyu gösteriyor.

Bölgede kadının mevcut statüsünün genelde tarlada irgat olarak çalışmak olduğu görülmüş. Bölgedeki hanelerin % 75'inde tarımda yalnızca aile emeği kullanılıyor. Yine bu hanelerin % 62'sinde tarlalarda en fazla kadınlar çalıştırılıyor. Tarlada kadınlara düşen işlerin başında; hasat, tohum temizleme ve çapalama; hayvancılıkta ise ahır temizleme, yemleme, sulama ve sağım faaliyetleri geliyor. Bölgedeki kadınların % 52'si mevsimlik işçi olarak başka illerde tarlada çalışmak için göçe katılıyor. Gittikleri illerde bir yandan tarlada ağır şartlarda çalışan kadınlar, diğer yandan tarladaki işlerini bitirdikten sonra ekmek ve yemek yapımı, çocuk bakımı, yakacak temini ve su taşıma gibi işleri de yapmakla mükellef.

Tarım istihdamının yarısını oluşturan kadınlar tarımda emek sömürüsüne de en açık kesim. Sosyal güvenceden yoksun ve düşük ücretlerle zor şartlarda birçok problemle boğuşarak çalışıyorlar. Kadınlar erkeklerle çoğu zaman aynı işi yapmalarına rağmen erkeklerden daha az ücret alıyor. Tarım işçisi kadınlar kazandığı parayı "evin erkeği"ne veriyor, genç kızlar için de durum çoğu zaman aynı. Küçük yaşta kızlar ise tarlalarda çalışmalarını yüzünden ayrı kaldıkları okullarının hayalini kuruyor.

Bölgede tarım işçisi kadınların en büyük hayali:

BİR LOKMA EKMEK İÇİN!

*Diyarbakır'ın Bismil ilçesinde de kadınlar zor şartlarda kızgın güneş altında yaşam mücadelesi veriyor. Bismil'in hemen her tarlasında karşılaşılan kadınlar çapa tutmaktan elleri nasır tutmuş olsa da çocuklarının sofrasına bir lokma daha fazla ekmek götürebilmek için gün doğumundan batımına kadar çalışmak zorunda kalıyor.

Sabah 6'da işbaşı yapan kadınlar 14 saat boyunca 1 saat öğle yemeği molası dışında hiç ara vermeden zor şartlarda çalışıyorlar. Kimisi kundaktaki bebeğini de yanına alarak yola koyuluyor, kimiye çocuklarını aç susuz evde bırakarak. Günde 14 saat çalışmanın karşılığı olarak 13 YTL alan kadınlar ücretlerin ödenmesi noktasında da sıkıntılarla karşılaşılıyorlar. 4 ay boyunca yaptıkları çapanın karşılığını ancak ürün satıldıktan sonra alabilen kadınlar, bu yıl bölgede yaşanan kuraklık nedeniyle emeklerinin karşılığını alıp alamayacaklarını bile bilmiyorlar.

'Ev hanımı' olmak!

Kızgın güneş altında çalışmaları nedeniyle çoğu kadın sağlık problemleri yaşıyor. 1 saatlik yemek molasında yemeklerini ya sıcaktan bozulduğu için ya da çok yorgun oldukları için yiyemediklerini ifade eden kadınlar, bu olumsuz şartlara çoğu kadının dayanmayıp bayıldığını, gün boyu eğilerek yapılan çalışmanın ardından sırt ağrısı çektiklerini söylüyorlar.

Tarla sahibi tarafından köle gibi çalıştırıldıklarını belirten kadınlar, bu yorucu çalışmanın ardından evdeki işlerle de boğuşmak zorunda bırakılıyor. Bu kadar çalışmaya dayanmakta zorlanan kadınlar, çoğu zaman aç olmalarına rağmen yemek bile yiyemeden uyduklarını belirtiyorlar.

Yoksul oldukları ve başka çareleri olmadığı için buna katlandıklarını ifade eden kadınlar yetkililerin köle gibi çalıştırılmalarına göz yummasından şikayetçi. "Türkiye'nin tüm geliri mermi, bomba olup başımıza yağdırılıyor" diyen kadınlar, bunların yerine bölgede iş istihdamının oluşturulmasını istiyor.

Ben MSN kullanmıyorum ama kullanıyor olsaydım hemen getir.net/6es adresine gider ve Simplite adlı bedava MSN kriptolama uygulamasını yüklerdim. Dünyanın en yoğun MSN nüfusuna sahip bir ülkede kullanıcıların hoyratlığına mı yoksa bütün rakipleri şifreli ortama geçmişken Microsoft'un şifresiz devam etmesine mi şaşmalı bilemiyorum. Eğer o mahrem sohbetlerin aslında ne kadar uluorta olduğunu görmek isterseniz de getir.net/6et adresindeki küçük yazılımı yükleyin ve ta-taa! İşte ağınızdaki bütün sohbetler ekranınızda canlı yayında! Siz bir de profesyonel olarak buna kafayı takanların yaptıklarını düşünün.

Peki, hadi şifrelerinizi kaptırmadınız, devletin de sizi adamdan sayıp takip ettiği yok. Peki, bu Google'a, Facebook'a, ona, buna verdiğimiz bilgiler ne oluyor? Üstelik gönüllü veriyoruz bir de!

Özetleyecek olursak modern distopyamızın üç zayıf

EĞİTİMDE KRİZ!

Gençliğin yozlaştırılmasında en büyük etken eğitim sistemidir. Günümüzdeki eğitim sistemi öğrencilerin düşüncesini engelleyerek, tek tip insan yaratmaktadır. Öğrencilere okuyup, araştırmaya yönelik değil de ezberci eğitimi vermektedir. Bu da öğrencinin bilinçlenmesini engellemektedir. Mesela tarih dersi bize hep tek yönlü anlatılıyor. Bize hep Mustafa Kemal'i kurtarıcı melek gibi anlatıyorlar, fakat tarih dersinde bana öğretmenim Dersim katliamını anlatmadı. Neden? Çünkü öğrenciyi daha ilköğretimden itibaren Kemalist yapmaya çalışıyorlar. Bize bir derste 1915 öncesinde Osmanlı devletinin yaptığı Ermeni, Rum, Süryani, Alevi katliamlarını anlatmadılar.

Basit bir örnek daha; ÖSS, SBS gibi sınavlar öğrencilerin sosyal yaşantılarını engellemektedir. Öğrenci okuldan dershaneye gidiyor, bu yetmiyor eve gelince yine ders çalışıyor, geriye kalan sosyal hayatı sıfır.

Bu sınavları kazanamadığı zaman aile baskısından dolayı gençlerin psikolojisi bozuluyor. Günümüzde bu tür baskılardan dolayı intihar eden gençlerimiz var.

Bu sınav konusuna tersinden bakalım. Bu öğrenci kafasını derslerden kaldırmadan, çevresine bakmadan bu kadar zor bir sınavı kazanmasına rağmen ülkemizde birçok işsiz insanlar var.

Ve şimdi size soruyorum. **İsyan etmemek mümkün mü?**

Mersin Ortaokuldan bir YDG okuru

noktası var: bilgilerin sahipliği ve korunması, tehditlerin algılanması ve elenmesi, son olarak da tatsızlıklara karşı en azından basit tedbirlerin alınması.

Galiba en iyi tedbir İntel'in kurucusu Andy Grove'un dediğini unutmamak: sadece paranoyaklar hayatta kalır!

TİBET-ÇİN RÜYA VE HAKİKAT Slavoj Zizek- Le Monde Diplomatique, Mayıs 2008

Tibet'teki gelişmeler son dönemde yine dünya gündeminde. ABD desteğinde gerçekleşen eylemlere Çin devletinin müdahalesi eleştiri konusu oluyor. Tibet söz konusu olduğunda ise Başkan Mao ve Büyük Proleter Kültür Devrimine yönelik saldırılar da söz konusu olabiliyor. Bu konuyla ilgili olarak Express Dergisinin 84. sayısında Le Monde Diplomatique dergisinin Mayıs sayısında yayımlanan Slavoj Zizek'in "Rüya ve Hakikat" başlıklı yazısının çevirisine yer verilmekte. Gündemdeki tartışmaları daha iyi anlamak açısından Zizek'in vurguladığı 9 noktadan bazılarına yer veriyoruz:

"(...) 1. 1950'ye kadar özgür bir ülke olan Tibet, Çin tarafından damdan düşer gibi işgal edilmedi. (...) Anti-komünist Kuamintang da Çin'in Tibet üstündeki egemenliğini dayatıyordu.

2. 1950'den önce Tibet bir Himalaya ütopyası değildi, hırçın bir feodalizmin, yoksulluğun (ortalama yaşam süresi 30 yıldır), yolsuzluğun ve iç savaşların ülkesiydi. Kızıl Ordu 1948'de kapıya dayandığında manastırdaki iki büyük hizip birbiriyle savaş halindeydi. Egemen elit toplumsal karmaşa ve dağılmadan korktuğu için her türlü endüstriyel gelişmeyi engelledi. Bu yüzden bütün metaller Hindistan'dan ihmal ediliyordu. Ama bu olgu çocuklarını Hindistan'daki İngiliz okullarına göndermelerine ve paralarını İngiliz bankalarına yatırmalarına mani olmadı.

3. 1960'larda Tibet manastırlarını yakıp yıkan Kültür Devrimi Çinliler tarafından getirilmedi. Devrimden sonra Tibet'e giden Kızıl Muhafızların sayısı yüzü bulmuyordu ve manastırları yakan genç çeteler Tibetliydi.

4. 1950'lerin başından beri Tibet'te meydana gelen Çin karşıtı kargaşalarda CIA'nın sistematik katkıları oldu. Dolayısıyla Çin'in "diş mihraklar" korkusu temelsiz değil. (...)"

diğini iddia etmekteydi. Günümüz küreselleşme analizleriyle benzerlik taşıyan bu argümanın yirminci yüzyılda gerçekleşen hadiselerle vahim bir şekilde hatalı olduğu kanıtlanmıştır. Lenin'in bu eseri kesin bir şekilde Kautsky'nin mevzu-bahis fikirlerini çürütmüştü.

Marksizm ve Ulusal Mesele

Bu arada, Rusya'da 1912-1914 aralığında devrimin yeni bir yükselişi söz konusudur. İlegal çalışma ve legal çalışmanın ustaca birleştirilmesi, Parti'nin legal faaliyetin bütün biçimlerine önderlik edebilmesini sağlamış, mevcut legal örgütlenmeler devrim çalışmasına kanalize edilebilmiştir.

Bu süreç esnasında, Rusya'da bölgesel sınırlar dahilinde işleyen devrimci hareket ulusal soruna ilişkin açık bir programa ihtiyaç duymuştu. RSDİP'in 1903 Kongresi, Lenin'in ısrarları sonucu ulusların kendi kaderini tayin hakkını tanımayı içeren bir maddeyi programına dahil ediyordu. Bu açık ve kesin hükmün arkasındaki teorik anlayışın oturtulması ve onun Rusya'daki yürürlüğü yine aynı süreçte ortaya konan üç makale ile sağlanmaktaydı: 1) Stalin'in 1913 Ocak tarihli *Marksizm ve Ulusal Sorun* makalesi, 2) Lenin'in Ekim-Aralık 1913 tarihli *Ulusal Sorun Hakkında Eleştirel Birkaç Şey* makalesi, 3) Yine Lenin'in Şubat-Mayıs 1914 tarihli *Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı* isimli makalesi. Bu çalışmalar Marks ve Engels'ten sonra soruna ilişkin geliştirilen mühim teorik çalışmalardır. Bu çalışmalara daha sonra, 1916'da Lenin tarafından, emperyalizmin berrak analizi ışığında *Sosyalist Devrim ve Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı (Tezler)* isimli broşürle mesele detaylara kadar açılmıştır.

Rusya'da Şubat Burjuva Devrimi

Savaşın patlak vermesiyle devrimci durum ilerlemişti. Bolşevikler çarlığı devirmek için işçiler arasında geniş çaplı propaganda yürütüyorlardı. Ordu ve donanmada çekirdek birimler oluşturulmuş, ön ve geri cephede savaşa karşı kavgaya çağırın bildiriler dağıtılmaktaydı. Ön cephede, Parti'nin savaşın orduların askerleriyle 'dostluk' yönlü yoğun ajitasyonundan sonra, 1915 ve 1916'da bazı birliklerin saldırı pozisyonunu reddetmesi gittikçe sık rastlanan bir durum oluyordu. Burjuvalar ve toprak ağaları servetlerini savaş dışında tutmakla uğraşırken, işçiler ve köylüler gittikçe artan sıkıntıların ortasında acı çekmekteydi. Milyonlarca insan ya savaşın dolaysız yaralarından kaynaklı ya da savaş koşullarının yarattığı salgın hastalıklar sonucu hayatını kaybetmişti. 1917 Ocak ve Şubatı'nda, durum özellikle keskin bir hâl almıştı. Çarlık

hükümetine karşı nefret ve öfke dalga dalga yayılıyordu.

Rus emperyalist burjuvazisi bile çarlığa karşı sakıncan ve ihtiyatlı bir tavır içerisindeydi. Hatta öyle ki, çarlığa danışmanlık yapan Rasputin gibileri bile Almanya ile ayrı bir barış yapılmasını savunuyordu. Almanya da, İngiliz ve Fransız hükümetlerine arka çıkarak bir saray darbesiyle çarı devirmek, yerine yeni birini çar olarak geçirmeyi planlıyordu. Ancak ne var ki halk onlardan önce kolları sıvamıştı bile.

Ocak 1917'den itibaren Moskova, Petrograd, Bakü ve diğer endüstri merkezlerinde güçlü bir devrimci grev dalgası yayılmaya başladı. Bolşevikler önderliğinde halk genel grev yönünde büyük caddelerde protesto gösterileri gerçekleştirdi. Saldırı ivmesinin yükselmesiyle, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününde, çalışan kadınlar, Bolşevikler tarafından açlığa, savaşa ve çarlığa karşı grev ve protesto gösterileri yapmaya çağrılıyordu. İşçiler 11 Mart'la beraber emekçi kadınlara destek vermeye başladı, grev ve protesto gösterileri silahlı ayaklanma niteliğine büründü. 11 Mart'ta Merkez Komite-Siyasi Büro yayımladığı bildiriye çarlığın devrilmesi ve geçici bir devrimci hükümetin kurulması için silahlı mücadelenin sürdürülmesi çağrısında bulunmaktaydı. 12 Mart'ta 60.000 asker devrim saflarına kazanıldı ve çarlığı devirmede polise karşı savaşarak işçilere destek verdi. Her yerde haberler yayılmaya başlamıştı, işçiler ve askerler çarlık memurlarını görevden almaktaydı. Şubat burjuva demokratik devrimi kazanmıştı. Çarlık devrilir devrilmez, Bolşeviklerin inisiyatifinde oluşturulan İşçi ve Asker Sovyetlerinin Vekilleri harekete geçiyordu. Ancak Bolşevikler sokaklardaki kitlelere direkt önderlik ederken, uzlaşmacı partiler, Menşevikler ve Sosyalist Devrimciler Sovyetlerdeki koltuklarına sıkıca yapışarak, buralarda çoğunluğa ele geçirmekle meşguldü. Devamla onlar Petrograd, Moskova ve diğer birkaç şehirdeki Sovyetlerin başına geçebildiler. Bu arada, Duma'daki liberal burjuvazinin temsilcileri, Menşevikler ve Sosyalist Devrimcilerle gizli kapılar ardında anlaşarak Geçici Hükümeti oluşturdular. Sonuç, aynı topraklarda iki diktatörlüğün kurulmasıydı: Geçici Hükümet'te temsil bulan burjuva diktatörlüğü ile İşçi ve Asker Sovyeti Vekillerinde temsil bulan, işçilerin-köylülerin diktatörlüğü. Sonuç ikili iktidardı.

Devam edecek

20. Lenin, *On Just and Unjust Wars*, p. 15. (from *Tasks of Revolutionary Social-Democracy in the European War*)...

Haklı ve Haksız Savaşlar, sy. 15, (Avrupa Savaşında Devrimci Sosyal-Demokrasinin Görevleri başlıklı makaleden)

Özgürlük düşünün dünyanın dört bir yanında yayıldığı 1968, özellikle de bizim kuşağa "zararsız" yönleriyle anlatılmıştır. Barış, sevgi, kardeşlik insan doğasının her ne kadar umutlu yanlarını oluştursa da 1968 asla sadece bu yanlarla anılabilecek bir tarih değildir. **İnsana ait ne varsa insancıl olan, sahiplenerek düştüğümüz özgürlük yolunun barış kadar savaşı, sevgi kadar sınıf düşmanlığını ve kardeşlik kadar da direnişi gerektirdiğini, sınıflar arası mücadelenin tarihsel deneyimlerinden öğrenerek biliyoruz.** İşte 1968 de bize gösterilenlerin dışında bu değerlerin hepsini bağrında taşıyan bir toplumsal hareketlenmedir ve asi gençlerin huysuzluğundan, babacan siyasetçilerin hoşgörüsünden daha fazlasını taşıır bağrında. (tabi ki görmek isteyenlere) 1968'in esrardan, çiçek çocuklardan daha fazlasını hem de kat be kat daha fazlasını içerdiğini görmek için 1969 Kanlı Pazara, 15-16 Haziran'a, Fransa'da yayılan grevlere, Çin'deki Kültür Devrimine, Vietnam'da can bedeli verilen direnme savaşına, Meksika'da Ekim Katliamına ve daha başka örneklere bakmak gerekmektedir.

Tüm dünyada yayılan özgürlük hareketleri Amerika kıtasındaki diğer ülkelerde olduğu gibi Meksika'da da kendisini hissettiriyordu. Kendi ayakları üzerinde durmayı öğrenen/öğrenmeye çalışan direniş kültürünün eksiklikleriyle varlığını sürdürmeye çalıştığı bir dönemde 1968. Öğrencilerin yayılan isyanları ve direnişleri, halkın direnişleriyle buluşmakta zorluk yaşıyordu. Kır nüfusunun fazlalığıyla dikkat çeken Meksika'da Zapatistaların da etkisiyle gerçekleşen köylü işgalleri, 1968'e kadar etkilerini göstermişti. 1968 ise daha çok öğrencilerin hareketlenmesiyle anlam kazanmıştır Meksika'da. 1968'de görev başında olan Diaz Ortaz hükümetine karşı öğrencilerin gerçekleştirdiği 123 boykot da bu nedenle sürece damgasını vurmuştur. Ancak ilgili ilgisiz herkese bu

1968'in kanlı yüzü: MEKSİKA

dönemi hatırlanır kılan olay, Olimpiyatların 1968'de Meksika'da yapılmış olmasıdır ama neden sportif bir aktivite değil, gerçekleştirilen katliam olmuştur.

Olimpiyatlardan çok kısa bir süre önce öğrencilerin gerçekleştirdiği büyük eylem, keskin nişancılara verilen görevle katliama dönüştürülmüştür. Eylemi bastırmak gibi "büyük" bir amacı, caniyane bir planla ve alçakça gerçekleştirmek isteyenler, Meksika'nın en büyük meydanı olan Anayasa Meydanı'nı adeta bir kan gölüne çevirmişlerdi. 300 öğrencinin öldürüldüğü bu katliam, asla unutulmayacak bir olay olarak tarihe geçmiştir. **"Hayır, bir kompto kurmaları gerekiyordu, bu yüzden Olimpia Taburu'nu oluşturdular ve keskin nişancılara bir araya toplayıp ergenlik çağındaki gençlerin, Tlatelolco Meydanı çevresinde oturan ahalinin, silahsız bir kalabalığın üzerine ateş etme emri verdiler. O kadar ki, manevranın güvenliğini sağlamak için gelen ordu bile bundan nasibini aldı (ordunun Tlatelolco'daki kaybı 2 ölü, bir sürü yaralı asker ve kalçasından yaralanan bir generaldir)."** (Paco Ignacio Taibo, Mesele sayı: 17, sayfa: 35) Bu süreçte kolluk kuvvetleri eliyle gerçekleştirilen daha onlarca saldırı, üniversite baskınları ve cinayetler bulunmaktadır.

İşte bu yüzden 1968 sadece bir mutluluk, barış ve sevgi kaynaşması değildir. 1968, elini defalarca kez halkın kanına bulamış olanların gerçek yüzlerinin bir kez daha görüldüğü bir tarihsel süreçtir de. Bu süreci farklı göstermeye çalışanlar, halkın acılarını da unutturabileceklerini sanıyorlardı ancak direnişlerimiz ve kayıplarımızla, kazanımlarımız ve deneyimlerimizle bu tarih sınıf mücadelesini asla unutulmayacak bir canlı arenaya çevirmiştir. 2 Ekim 1968 Tlatelolco katliamı, bu bütünün bir parçasıdır ve unutulmayacaktır.

çalışmalar ortaya çıkaracaklardır. "Hair" müzikali, Absolutely Free bunlardan bazılarıdır. Bu süreçte deneysel çalışmalar ortaya konulacak birçok tür denenecektir. (rock bluez, hard rock, punk, progressive rock, pop art...) Birçok deneysel çalışma yapılsa da esasta rock üzerinde yoğunlaşan bir gelişmeden bahsetmek gerekmektedir. Birçok koldan gelişen müzik türü endüstriye çok iyi paralar kazandırıyor ve bu asi çocuklar ehlileştirilmeliydi. Nitekim dünya geneli uygulanan politikalarla beraber protest müziğin içi boşaltılmıştır.

Latin Amerika yerli müziği ile rock ve pop gibi batı müziklerinin birleşim noktalarından ortaya çıkan **Tropicalismo** müzik tarzının çıkışı tam 68 yılına denk gelmiştir. Bu yeni müzik türü (Tropicalismo) uzun süre askeri diktatörlüğe karşı, sanatın ve toplumsal mücadelenin bütün biçimlerine etkileyecek bir ses yaratmıştır. Şarkılar isyan ruhudur ve polemiklerle doludur. Tropicalismo, Yeni Türkü denilen müzik türünün öncüsü sayılabilir. 60'ların ikinci yarısında bütün Latin Amerika'yı etkileyen 'Yeni Türkü' müzik türünün önemli isimleri, Şili'de Inti Illimani, Victor Jara, Arjantin'de Leon Gieco, Mercedes Sosa askeri diktaya karşı mücadele halindeydi. Astor Piazzola sayesinde Tangonun şeklinde dahi değişiklikler yapılmıştır. Bu dönemde Latin Amerika'da oluşturulan müzik türleri Türkiye'deki ilerici müziği büyük ölçüde etkilemiştir.

Türkiye'de 68 öncesi muhalif müzik halk ozanları, Âşık Veysel, Mahsuni Şerif ve Ruhi Su gibi isimler tarafından üstlenilmiş ve geliştirilmiştir. 68'de Anadolu Pop ortaya çıkmaya başlamıştır. Anadolu Pop o güne kadar ozanların çabalarıyla gelişen halk müziğini bir nevi modernize etme çabasına girişmiş ve bu çabayı bir akım haline getirmiştir. Anadolu Pop sanatçılarının Bob Dylan'ın, Joen Baez'in, Beatles'in müziğinden, rocktan ve pop art'tan etkilendiği görülmektedir. Batıdaki folk müzik akımının da etkisiyle Anadolu Pop sanatçıları halk müziğinin önemini kavramaya ve yerel değerlere sahip çıkmaya başlamışlardır. İthal aranjmanlar reddedilmiş, folk müzik alternatif olarak sunulmuştur.

Bu müzisyenler ilk başlarda İngilizce söyleyerek mü-

zik çalışmalarına başlasalar da kısa süre sonra âşıkların sözlerini, halk kültürünü, halk müziğinin değişik yönlerini keşfetmeye başladılar. Doğunun hümanist, halkçı kültürü ile batının müzikal alt yapısını birleştirmeye çalışmışlardır. Tohumlarını bu topraklardan aldıkları müzik türünü evrensel bir ölçüye ulaştırmaya çalışmış, bu şekilde yurt dışında da birçok başarı elde etmişlerdir. Bu akım Erkin Koray ve Cem Karaca gibi isimlerle başlamış olsa da sistemleşmesi ve ciddi bir akım haline gelmesi Altın Mikrofon şarkı yarışmasından sonra gerçekleşmiştir. Erkin Koray ve Cem Karaca yüzlerini doğuya çevirerek yola koyuldular ve Hümeysra, Moğollar, Kardeşlar, Tülay German onları takip ettiler.

Egemenler bir süre sonra Anadolu Pop'u tehlikeli görmeye başlar ve denetim, sansür gibi uygulamalarla yok etmeye çalışır. 70-71 yıllarında gelişen, yükselen toplumsal harekete karşın bu müzisyenler sessiz kalmayacaktır. Yeni arayışlarla ve yeni müzisyenlerle çalışmalarına devam ederler. Kentte yetişen bu genç müzisyenler karşılaştıkları birçok soruna rağmen Anadolu Pop adına ciddi ilerlemeler kaydedeceklerdir. 68 kuşağının müzik serüveni artık Karacalar, Seldalar, Tülaylar, Kızıloklarla devam edecektir. 12 Mart 1971 Muhtırası'nın ardından bu grup daha da politikleşeceklerdir. 1970'lere gelindiğinde Anadolu Popçular pop art'ın yanında progressive rock'ı da gündemleştirerek, progressive rock'ı halk müziğiyle birleştirmeye çalışacak adına Folk Rock ya da Anadolu Rock denilen bir tür ortaya çıkacaktır. Sonuçta Anadolu Pop hiçbir zaman tamamlanmamış, disipline edilmemiş bir tür olarak ortaya çıkmıştır. **İstanbul'dan bir YDG'li**

Bereketli Topraklar Üzerine:

Yönetmen: Erden Kıral

Senaryo: Erden Kıral, Tuncel Kurtiz, Mahmut Tali Öngören

Oyuncular: Yaman Okay, Erkan Yücel, Nur Sürer, Tuncel Kurtiz

Orhan Kemal'in romanından güzel bir uyarlama sinema örneği; Bereketli Topraklar Üzerine. Kış

aylarında yapacak hiçbir iş bulamadıkları için Orta Anadolu'nun 80 evlik köylerinden Çukurova'nın bereketli topraklarına çalışmak üzere gelen üç arkadaşın öyküsünü anlatıyor. Köse Hasan, Pehlivan Ali, İflahsızın Yusuf iş bulup çalışmak için Çukurova'ya gelirler. Önce fabrikada, sonra inşaatta, en

son da çeltik tarlasında çalışırlar. Köse Hasan fabrikada çalışırken ölür. Pehlivan Ali Fatma'ya âşık olunca ağa ile çatışır. Çünkü Ağa da Fatma'ya âşıktır. Ağa bilerek Pehlivan Ali'yi çeltiğe verir, Ali elini çeltik makinesine kaptırır. Köye sadece İflahsızın Yusuf dönecektir. (1980, 115", Türkiye)

Erden Kıral'ın yönettiği Bereketli Topraklar Üzerine Çekildiği 1980-1981 yıllarında büyük yankılar uyandırmış, Antalya Altın Film Festivalinde En İyi Yönetmen ve En İyi Yardımcı Oyuncu ödüllerini almasına karşın dönemin askeri komutanlığınca yasaklanmış, film yıllarca gösterime girememiş, bir süre sonra da kaybolmuştur. Film tekrardan bu sene İstanbul Film Festivali'nde gösterime girmiştir.

Kadına Ağıt:

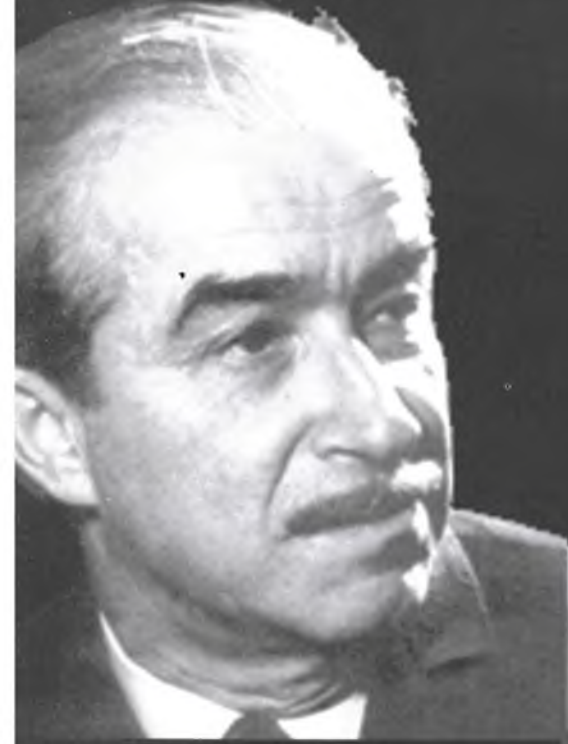
Yönetmen: Berrin Balay Tuncer, Önder M. Özdem.

Görüntü Yönetmeni: Önder M. Özdem, Ersan Ocak.

'Namus' adına katledilmiş binlerce kadına adanmış bir belgesel. Kadına ağıt, yaşanmışlıkları olmayan, arka planında anılarını dahi bırakamayan kadınlara yazılmış bir ağıt niteliği taşıyor. Çekimler Diyarbakır ve Urfa'da yapılmış, belgesel içerisinde 'namus' cinayetlerine birbir tanık olmuş, öldürülme korkusuyla intihar eden, bu sorunu birebir yaşayan kadınlarla yapılan röportajlar yer alıyor. Berrin Tuncer, adına 'Töre cinayetleri' ya da 'namus cinayetleri' denen ve yüz yıllardır devam eden bu dramı tüm yönleriyle ele almaya çalışmış ve çözüm yollarını sorgulamış. Çözüm konusunda ciddi tıkanmalar kendisini hissettirse de bu trajediyi objektif yansıtmayı başarmış bir belgesel. Belgeselle ilgili son sözü çekim ekibine bırakalım; "Çılgılık, sesini duymadığımız, duymazdan geldiğimiz kadınlar içten bir çılgılık. Bu coğrafyada namus için kadınlar öldürülüyor." (Türkiye/ 2006/40') İstanbul YDG

HALKIN SANATÇILARI

ORHAN KEMAL AHMET ARİF NAZİM HİKMET

ÖLÜMSÜZDÜR!

WWW.YDGENCLIK.NET

TÜRKİYE İŞÇİ SINIFINA SELÂM

Türkiye işçi sınıfına selâm!
Selâm yaratana!
Tohumların tohumuna,
serpilip gelişene selâm!
Bütün yemişler
dallarınızdadır.
Beklenen günler, güzel
günlerimiz ellerinizdedir,
haklı günler, büyük günler,
gündüzlerinde
sömürülmeyen,
gecelelerinde aç yatılmayan,
ekmek, gül ve hürriyet
günleri.

N. Hikmet Ran

WWW.YDGENCLIK.NET

15-16 HAZİRAN DİRENİŞİ

YOLUMUZU AYDINLATIYOR!

